

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

HEBRAJAMS III DALIS

 ...būti vėl čia bažnyčioje šį vakarą, būti laukime ir garbinime šiame nuostabiame bendravime aplink Dievo Žodį, kuris duotas mums veltui. Ir mums... patinka būti šio palaiminimo dalyviais.

⁵⁵⁴ Ir aš tik tikiuosi, kad Dievas palaimins mus šį vakarą, kaip Jis palaimino šį rytą, rytiniu pamokslu. Ir aš neseniai kalbėjau su savo kaimyne, ponia Vud, ir mes aptarėme tai, su ponu Vud ir kitais. Ir aš manau, kad tai buvo geriausias brolio Nevilo pamokslas, iš visų tų puikių, kuriuos jis pamokslavo, šis buvo man vienas geriausių iš kada nors jau jo pamokslautų. Aš tikrai buvau sužavėtas ir vertinu tą nuostabų pamokslą. Ir tai man suteikė drąsos, ir tai mane aptašė. Taigi aš—aš priimu tiesą, jūs žinote. Taigi, apie padrašinančias dalis, žinote, būti drąsiam, ir kaip... Dovydas buvo ten, ir kaip jis... Kai tame dideliame išbandyme, užuot sakęs: „Na, aš eisiu ir padarysiu tai, Viešpatie, Tu tik padėk man“, - jis palaukė, nuėjo ir paklausė Viešpaties, ką daryti. Jis atnešė efodą, žinote, ir pasakė: „Dabar atsistokime ir paklauskime Dievo: „Ką mes turime daryti šioje krizėje?““ O, tai buvo tikrai stipru. Tame buvo daugiau vitaminų, nei visose vaistinėse, kurios yra šalyje. Taip, pone, tai tikrai duoda naudą jums.

⁵⁵⁵ Taigi, šį vakarą, mes—mes neketiname pasilikti prie šių klausimų ilgiau kaip iki vidurnakčio, jeigu mes galėsime. Taigi, mes—mes iš karto pereisime prie jų. Tai šių klausimų užbaigimas, ir kiekvieną kartą, kai aš užbaiginėju jus... Taigi, sese Heti, aš ne tai turėjau omenyje, jūs tai žinote. Aš—aš tiesiog pasakiau tai, suprantate; ir, gerai. Bet aš čia turiu keletą tikrai sunkių, iš tarnautojo, ir į jus tikrai yra sunku atsakyti. Jūs žinai, tie pamokslininkai, jie išnaršo visą Bibliją ir bando surasti savo asmeninį atsakymą, prieš paklauskami jūsų, suprantate. Ir tuomet... ir tai yra įrašoma garsajuostėje, kelias į Džordžiją pas mano draugą tarnautoją, kuris turi neišspręstus aštuonis klausimus iš Biblijos čia, kurie yra labai, labai reikšmingi.

⁵⁵⁶ Ir taigi, šią ateinančią savaitę, nepamirškite ir melskitės už mus.

⁵⁵⁷ Ir mano žmona jaučiasi kur kas geriau; ji jau atsikėlė ir šiandien padėjo ruošti maistą. Mūsų brangūs draugai iš Kanados, brolis, sesuo Sothman, yra čia, svečiuojasi pas mus, ir mes tikrai vertiname jų apsilankymą. Ir mano žmona, žinodama, kad jie atvyksta, na, ji ketino atsikelti, kad ji galėtų priimti

svečius ir pabendrauti su šiais brangiais krikščionimis. Mes džiaugiamės, kad ši vakarą su mumis yra brolis Fredis, ir ji pasiliko su . . . Ji buvo čia ši rytą, bet aš manau, ji pasiliko su . . . ne, teisingai, ji yra su Meda, kad pabūtų su ja, kol mes atvyksime; kadangi aš žinau, kad užtruks šiek tiek ilgiau ši vakarą, dar vakarienė ir kojų plovimas. Taigi mes džiaugiamės, kad jie ir svečiai yra su mumis.

558 Taigi, prieš mums pradėdant ir bandant atsakyti į klausimus. . . Ir tiesiog atminkite, kad aš—aš galiu suklysti, suprantate, aš—aš nepretenduoju būti teisus visame, ką aš darau. Aš—aš stengiuosi būti teisus, bet galbūt aš—aš klystu. Ir—ir jei aš klystu, tuomet jūs tiesiog atleiskite man; ir aš meldžiu, kad Dievas taip pat atleistų, kadangi aš nenoriu klysti. Aš nebandau atsakinėti į juos tiesiog, kad bū-. . . arba taip, kad aš tiesiog. . . dėl išankstinio nusistatymo, aš atsakau į juos taip, kaip tai man geriausia žinoma, suprantate. Ir jeigu aš turiu pakeisti savo mintis Biblijos klausimu, aš manau, kad taip ir reikia daryti. Mes turėtume pakeisti, bet kuriuo metu, kai kalba Dievo Žodis; kadangi tai Dievo Žodis.

559 Ir dabar, aš manau, kad mes vėl melsimės už ligonius ši vakarą, kaip įprastai. Ir kartais jūs tiesiog stebitės; jūs paimate nedidelę grupelę kaip ši, dar mažesnę, o, nedidelę bažnyčia čia, ir kartais jūs nematote rezultatų, kuriuos jūs norėtumėte pamatyti. Bet tai, ką jūs darote, jūs tiesiog surenkate maždaug apie du šimtus žmonių. Ir viename iš didelių susirinkimų galbūt susirenka kažkur nuo trijų iki dešimties tūkstančių, suprantate, ir—ir galbūt daugiau. Taigi štai tokiu būdu, jūs galite pamatyti žymiai didesnių. Bet ši vakarą, aš tiesiog atsakinėjau. . . Kadangi mūsų telefonas skamba tiesiog kas kelias minutes per visą dieną ir dalį nakties.

560 Ar tai ponis Reisert, sėdi čia, į kurią aš žvelgiu? Jūsų Biblija, sese, sesė Vud ją turi ten gale. Aš ši rytą atnešiau ją jums, ir aš—aš nespėjau jums joms perduoti. Ir aš—aš nemačiau jūsų ši rytą, ir ponis Vud turi ją.

561 Taigi, atsakant į skambučius ir sužinant apie didžius darbus, kurie buvo padaryti. Moteris paskambino man, ji pasakė: „Broli Branhamai, aš buvau *tokiame ir tokiame* tai susirinkime, ir aš taip ilgai kenčiau nuo *tokios ir tokios* tai problemos. Ir, žinote, jūs kaip tik atsakėte, ir tiesiog. . .“ Pasakė: „Aš vos neapalpau, kai Tai tiesiog sugražino mane atgal į gyvenimą“. Ir pasakė: „Ir nuo to laiko aš niekada nepatyrčiau kančių“.

562 Ir moteris atėjo, ir pasakė: . . . Aš manau ji yra čia ši vakarą, ar ji ruošėsi atvažiuoti iš Bedfordo, aš manau, ar kažkur iš ten. Jų sūnus buvo čia, aš manau, kad turėjo širdies problemą, labai prastos būklės. Ir jis sėdėjo čia, susirinkime, ir—ir Viešpats judėjo aplink, ir palietė. . . pasakė vaikinui apie jo problemą, ir jis vos galėjo pakelti savo ranką, ir širdies priepuolis, ir jo

visa ranka buvo sutraukta mėšlungio, ir jo širdis štai tokia. Ir iš karto jis sėdo į automobilį, išvažiavo namo, ir nuo to laiko jo tai niekada nebekamavo. Ar ši ponija atvyko čia iš Bedfordo? Ar jūs čia, ponija? Štai ji, gale. Taip, ji ką tik man paskambino, prieš kurį laiką.

⁵⁶³ Ten yra ponija, paskambino man iš Evansvilio. Ir ji negalėjo čia atvykti, nes ji yra gana toli, nežinojo, ar mes šį vakarą turėsime išgydymo tarnavimą. Ir ji pasakė: „Broli Branhamai, aš buvau Evansvilio susirinkime, - pasakė, - jūs peržvelgėte minią ir pasakėte. . . pasakėte man, kas aš buvau, ir ką aš padariau, ir nuo ko aš kentėjau, ir taip toliau ir panašiai“. Ir ji pasakė: „Aš turėjau tokį astmos stovį, ir tiesiog nuo vaikystės tekdavo deginti kambaryje Astmador ir visa kita“. Tarė: „Tai buvo prieš dvejus metus, ir nuo to laiko manyje nebeliko nei žymės nuo to“. Suprantate?

⁵⁶⁴ Ir tiesiog dėl tų, kurie čia yra šį vakarą, kurių nebuvo šį rytą ir negalėjo pasidžiaugti liudijimu; vakar aš buvau užsukęs į dešimties centų parduotuvę, pirkau lėlę. Taigi, tai ne dėl savęs, suprantate. Tai buvo dėl mano mažosios mergaitės, Rebekos, ten. Ir—ir Sara šiandien ruošėsi kažkur išeiti. Kažkas iš jos mokyklos draugių rengė kažkokį tai gimtadienio susiėjimą kartu, ar kažką panašaus, ir ji turėjo paimti jai mažą dovanėlę; ir aš pirkau mažą lėlę, maždaug *tokio* ilgio. Ir ten prie manęs priėjo viena ponija, paklausė: „Ar jūs prisimenate mane?“

⁵⁶⁵ Ir aš atsakiau: „Nemanau, kad prisimenu“.

⁵⁶⁶ Ir paaiškėjo, kad tai buvo brolio Nevilo giminaitė, kur maždaug. . . kai aš buvau pakeliui į Švediją, jie. . . Ji atvyko čia, su ja buvo berniukas invalido vežimėlyje, tiesiog kaip mažoji Edit čia, ir mažyliui buvo vėžys, piktybinis smegenų vėžys. Ir jo galvelė nusvirusi žemyn, ir jis. . . daktarai pasakė, kad jis išgyvens tris savaites. Jie išėmė jį ir nustatė jo diagnozę, ir pamatė, kad tai buvo. . . kas tai buvo, ir tiesiog davė jam gyventi tris savaites. Ir jiems teko vežti jį vežimėlyje, ir tuomet paguldyti jį ant neštuvų, kai jis buvo atgabentas į kambarį, apžiūrėti jį ir tuomet gražinti jį atgal. Nuvykau ir meldžiausi už tą berniuką, ir prašiau Viešpaties, kad jį išgydytų. Ir tiesiog sekančią dieną, kai jie paėmė jį iš ten, pasakė: „Aš nenoriu to invalido vežimėlio“.

⁵⁶⁷ Sėdome į mašiną ir nuvažiavome ten, ir gydytojas išvyniojo neštuvus, pasakė: „Aš nenoriu šių neštuvų“.

⁵⁶⁸ Nubėgo ten ir atsisėdo, gydytojas apžiūrėjo jį, pasakė: „Na, - pasakė, - vietoj trijų savaičių aš duosiu tau šimtą aštuonis metus, kuriuos tu nugyvensi“.

⁵⁶⁹ Ir, vakar, motina susitiko su manimi. Ir ji, šį vakarą, galbūt čia, kiek man žinoma. Ir berniukas buvo lauke, žaidė futbolą, dabar jau jaunas vyras. Piktybinis, smegenų vėžys, ir tai tik parodo. . .

570 O, tūkstančiai dalykų, suprantate. Dievas negali pavesti. Jis—Jis tiesiog negali pavesti.

571 Broli Džonai, ar jūsų akis geresnė, broli? Su juo atsitiko nelaimingas atsitikimas, kalė vini, ir jis pataikė jam į akį. Ir mes visi meldėmės už brolių Džoną O'Bannon, mūsų brolių iš Luisvilio, su kuriuo atsitiko nelaimingas atvejis, kur jam į akį pataikė viny.

572 Taigi, šie klausimai yra kažkieno širdies gelmės; kad jie skaito Raštus ir randa šiuos dalykus, ir jie ne... galbūt jaučia savyje nepasitenkinimą, todėl pateikia juos čia, kad mes pabandytume atsakyti. Ir jūs matote, į kokią keblią padėtį tai stato mus; kadangi, jie remiasi tuo, ką jūs sakote. Taigi, jūs turite būti tikri, kad jūs esate teisūs, ir aš... tikras, kiek tik jūs galite būti tikri. Taigi tuomet, kad būtume tikri, jog mes esame teisūs, tiesiog paprašykime Šventosios Dvasios, kad išaiškintų tai mums, kol mes palenksime galvas.

573 Taigi, Dangišskasis Tėve, o, kokia privilegija yra sakyti „Tėve“ didžiajam dangaus ir žemės Kūrėjui. Ir mes tiesiog prašome, kad Tu dabar paimtum šiuos klausimus į Savo globą. Jie buvo perduoti čia su giliausiu nuoširdumu. Dieve, tegul tai ateina iš mūsų širdžių, su giliausiu nuoširdumu, kad atsakytume į juos geriausiai, kaip tik žinome; suteik tai.

574 Ir te Tavo malonė pasilieka ant kiekvieno iš jų. Ir te ši vakarą čia bus pasakyta kažkas, kas tiesiog padės kiekvienam čia esančiam. Ir kai mes išeisime, po maldos už ligonius, ir po vakarienės, ir taip toliau, kad mes pasakytume kaip tie, kurie ėjo iš Emauso: „Argi nedegė mūsų širdys mumyse, kai Jis kalbėjosi su mumis kelyje?“ Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

575 Taigi, kaip aš jau daug kartų sakiau, kad šie—šie čia yra—yra, mano nuomone, geriausi iš jų, ir tuomet kartais tai sukelia nedideles diskusijas. Pirmas čia, aš matau, kad tai yra kažkas, ką esu pasakęs anksčiau, tai vėl perduota atgal. Aš ne... noriu dabar tai perskaityti, jeigu jūs norite.

65. Kai Adomas ir Ieva turėjo savo vaikų Edene, ar tuo metu žemėje buvo dar kitų žmonių? Pradžios 5-o skyrius, 16 eilutė, Kainas apsigyveno Nodo šalyje ir pažino savo žmoną.

576 Taigi, tai puikus klausimas. Taigi, Biblija mus moko... Ir daugelį kartų šie... kartais mes neatsargiai... Aš būdavo užrašydavau ant mažo popieriaus lapelio, sakydavau: „Klauskite. Atsakysime į bet kokią Biblijos klausimą“.

577 Ir kažkas paklausė: „Na, o kas buvo Kaino žmona?“

578 O, aš šiek tiek pajuokaudavau ar kažką, aš sakydavau: „O, tai buvo jo uošvės dukterė“, ar kažką panašaus, žinote, ar—ar: „Ji buvo ponija Kain“. Bet tai neatsako į klausimą. Yra... .

579 Kainas turėjo žmoną, nes Biblijoje sakoma, kad jis turėjo. Ir jeigu Kainas turėjo žmoną, jis turėjo ją iš kažkur tai gauti. Ir tai surišta štai su šiuo čia:

Ar žemėje buvo dar kitų žmonių, kai Adomas ir Ieva turėjo savo vaikų Edeno sode?

580 Taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, Biblijoje labai retai kada rašoma apie moters gimimą. Biblijoje visada pažymėtas vyriškos lyties kūdikio gimimas, ne moteriškos. Biblijoje retai minima apie kokios nors mergaitės gimimą. Arba, tiesą sakant, aš nežinau, nes dabar negaliu prisiminti nė vieno atvejo, kur kada nors buvo užrašyta apie kūdikio gimimą; pasakyta: „Jie susilaukė sūnų ir dukterų“.

581 Taigi, Biblija pateikia užrašus tik apie tris vaikus, gimusius Adomui ir Ievai, ir tai buvo Kainas, Abelis ir Setas. Taigi, jeigu visi trys iš jų buvo vyrai, jeigu ten nebūtų gimusios jokios mergaitės, ir tuomet, kai vienintelė moteris (Ieva) mirė, tiesiai ten žmonių rasė būtų nustojusi egzistuoti, kadangi jiems nebūtų buvę jokios galimybės turėti jokių. . . pratęsti žmonių giminę, nes nebūtų likę nė vienos moters. Ieva būtų buvusi vienintelė. Bet, jūs matote, jie neužrašydavo mergaičių gimimo, Biblijoje, taigi jie turėjo turėti mergaites, taip pat kaip ir berniukus.

582 Taigi senovės raštininkas, vienas iš seniausių raštininkų, kuriuos mes turime, Juozapas, tvirtina, kad jie turėjo septyniasdešimt vaikų, Adomas su Ieva; vienas iš seniausių raštininkų, „septyniasdešimt vaikų, ir jie buvo sūnūs, ir dukterys“.

583 Taigi, jeigu. . . Ir tuomet, jeigu Kainas pasitraukė į Nodo šalį. . . Taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, raštininkas labai, labai puikiai aprašė čia. Ar jūs atkreipėte dėmesį, kaip jis tai pacitavo?

Edene, kai jie turėjo savo vaikų Edene. . . Taigi, ne Edeno sode, raštininkas tai žinojo. Tas, kuris parašė šį raštelį čia, pasakė: **Kai Adomas ir Ieva turėjo savo vaikų Edene. . .**

584 Ne Edeno sode, nes jie buvo išvaryti iš Edeno sodo. Bet jie vis dar buvo Edene, ir Edeno sodas buvo Edeno rytuose. Bet Edenas buvo tarsi apygarda ar—ar kokia. . . ar valstija, ir tuomet Nodas buvo kita valstija ar apygarda šalia jo.

585 Taigi, vienintelis asmuo, kurį Kainas galėjo turėti, ar vesti, turėjo būti jo paties sesuo. Jam teko tai padaryti. Nes ten buvo tik vienas vyras ir viena moteris, iš kurių jie gimė, suprantate, ir jam teko vesti savo paties seserį. Taigi, tais laikais tai buvo teisėta.

586 Ir Izaokas vedė savo pirmos eilės, pagal kraują, pusseserę, Rebeką, Dievo iš anksto numatytą. Sarah buvo Abrahamo sesuo, jo sesuo, pagal kraują; ne pagal motinos, bet pagal tėvo. Suprantate, kraujo sesuo, kurią—kurią Abrahamas vedė; skirtingos motinos, bet tas pats tėvas.

587 Taigi, suprantate, tuomet giminaičiai tuokėsi, prieš tai, kai kraujotaka susilpnėjo žmonių giminėje, tai buvo teisėta ir teisinga. Dabar taip nėra. Jeigu šiandien jūs vesite savo seserį ir susilauksite vaikų, jie tikriausiai bus . . . na, jie tiesiog bus išsigimę ir visa kita. Netgi iki pirmos ir antros eilės pubrolių ar pusseserių, niekada nereikėtų tuoktis, suprantate, nes kraujotaka silpsta ir lėtėja.

588 Bet vienintelis dalykas, kurį tuomet Kainas galėjo padaryti, tai vesti savo paties seserį. Ir štai kur buvo vaikai, kurie . . . Jis pasiėmė sau žmoną, pasitraukė į Nodo šalį ir pažino ją, ir iš ten pradėjo gimti vaikai. Suprantate, tai . . .

589 Ir jeigu jūs atkreipėte dėmesį, iš Kaino linijos iškilo protingi žmonės. Iš Seto linijos iškilo religingi žmonės, aš turiu omenyje, teismo vynmedis. Būtent ten, tie du, davė pradžia toms pačioms giminėms, kuriose mes dabar gyvename.

590 Jeigu jūs atkreipsite dėmesį, šiandien (tiesiog užbaigiant šį klausimą): ta Kaino linija vis dar egzistuoja, ir Seto linija vis dar egzistuoja. Jos abi tęsiasi lygiai taip pat. Kaino vaikai yra čia, Džefersonvilyje šį vakarą, ir Seto vaikai yra čia, Džefersonvilyje šį vakarą. Nors kraujotaka silpsta ir nyksta, bet ta giminystės linija vis dar tęsiasi.

591 Taigi, pažiūrėkite. Kaino vaikai visuomet buvo . . . ir prieš sunaikinimą tvanu, jie buvo protingi žmonės: mokslininkai, mokytojai; ir labai religingi, bet buvo pasmerktųjų grupė. Suprantate? Taigi, žiūrėkite, jie buvo tokie pat kaip ir jų tėvas Kainas. Kainas, jis buvo religingas žmogus. Jis pastatė nuostabų aukurą, ir sukūrė nuostabią bažnyčią, ir stengėsi, kad ji atrodytų gražesnė už tą mažą misiją, kurią ten turėjo Setas. Ar jūs žinote tai? Jis žinoma . . . Jis papuošė aukurą gėlėmis, ir puikiai jį sutvarkė, ir padarė jį gražų; pastatė puikią, didelę, puošnią bažnyčią, kadangi jis galvojo, jog taip darydamas jis galės rasti Dievo palankumą.

592 Ir Abelis nuėjo ir paėmė mažą avinėlį, ir nutempė jį prie aukuro, paguldė ant akmens ir užmušė jį.

593 Ir taigi, jeigu Dievas yra teišus jeigu viskas, ko Jis reikalauja - buvo garbinimas, Kainas garbino Dievą taip nuoširdžiai, kaip ir Abelis. Jie abu buvo nuoširdūs. Jie abu stengėsi rasti Dievo palankumą. Nei vienas iš jų nebuvo netikintis. Jie abu, absoliučiai, buvo tikintys į Jėhovą. Taigi, štai, tai verčia mus susimastyti apie kai ką.

594 Kai kurių iš čia esančių šį vakarą, aš niekada nesu jūsų matęs, žmonės; aš niekada jūsų anksčiau nemačiau. Bet jūs turite suvokti tai, ir prisiminti apie tai. Suprantate? Nesvarbu kokie religingi jūs esate, tai nieko bendro su tuo neturi. Jūs galite gyventi bažnyčioje, jūs galite būti tokie nuoširdūs, ir vis tiek jūs esate prarasti! Suprantate?

595 Ir jūs sakote: „Na,- jūs sakote, - mūsų pastoriai yra patys protingiausi, jie baigė seminarijas, kad gautų geriausią išsilavinimą. Jie teologai, jie išmano visą—visą teologiją ir taip toliau. Ir jie protingi, kvalifikuoti, patys . . . išrinkti geriausieji, kokius tik mes žinome“. Ir vis tiek jie gali būti prarasti! Suprantate?

596 Taigi Kainas, jo linijoje: jie buvo, visi iki vieno, labai religingi; labai garsūs žmonės; ir jie buvo mokslininkai, ir gydytojai, ir statybininkai, ir darbininkai, ir protingi žmonės. Bet visa ši linija buvo atmesta, pradedant nuo Kaino ir toliau.

597 O iš Abelio pusės: jie nebuvo nei statybininkai, nei mokytojai, nei protingi žmonės; jie buvo, daugiau ar mažiau, kuklūs, savotiški avių augintojai ir valstiečiai, kurie tiesiog vaikščiojo pagal Dvasią.

598 Taigi, Biblijoje pasakyta: „Nėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje, kurie vaikšto ne pagal kūną, bet pagal Dvasią“. Dvasinis žmogus turi dvasinę sielą, kuri niekada negali mirti. O kūniškas žmogus turi ir aplink save religinę atmosferą (ir nori garbinti ir taip toliau), bet yra kūniškas; ne netikintis, bet kūniškas tikintysis; ir būtent tokia rūšis buvo atmesta.

599 Taigi, iš ten Kainas nuėjo ir vedė savo žmoną Nodo šalyje. Taigi, nesakoma, ką vedė Setas, ar ką vedė kiti. Ir tai yra nuostabus dalykas žinoti tai, kas—kas liečia Kaino santuoką, mes turime atsakymą į tai. Kadangi jis turėjo vesti savo seserį, arba jis . . . arba ten būtų . . .

600 Žemėje daugiau nebuvo moterų, bet tiesiog turėjo gimti iš Ievos. Ji buvo visų gyvųjų motina. Tai yra, visų žmonių, kurie gyveno, ji buvo jų motina. Dėl šios priežasties ji buvo . . . Žodis *Ieva* reiškia „gyvųjų motina“. Taigi ji atėjo ir pagimdė šį vaiką. Ir Kainas vedė savo seserį, tai būtų vienintelis būdas, kurį aš galėčiau pamatyti iš viso to. Taigi, iš tiesų, tomis dienomis gyveno žmonės. Suprantate? Na, ir . . .

Kai Adomas ir Ieva susilaukė vaikų Edene... Taigi žiūrėkite, štai klausimas: Kai jie susilaukė vaikų Edene, ar tuo metu žemėje buvo kitų žmonių? Ne! Tuomet Pradžios 5:16, jūs matote, Kainas apsigyveno Nodo šalyje ir pažino savo žmoną. Žinoma. Suprantate?

601 Tai Pradžios 1, kur Jis sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą, kuris buvo teofanijoje. Ir Pradžios 2, Jis sukūrė žmogų iš žemės dulkių, kuris buvo tas žmogus, kurį mes turime dabar. Ir tuomet, 3-me buvo nuopuolis, ir buvo išvartytas iš Edeno sodo; ir paskui jų vaikams gimė vaikai. Kainas paėmė žmoną ir gyveno su ja Nodo šalyje, atskirai, nes Dievas atskyrė jį nuo bendravimo su savo broliu (dėl Abelio mirties). Ir tai ką jis turėjo, savo paties seserį, ir vedė ją; tai vienintelis būdas, kurį aš pats galiu suprasti, kaip tai, kad—kad jis vedė.

⁶⁰² Taigi, buvo pasakyta... Ir aš tikiuosi, kad mano tamsiaodžiai draugai, kurie yra čia, atleis šią pastabą, nes ji visiškai neteisinga. Pirmą kartą kai aš nors vieną sutikau savo gyvenime, po savo atsivertimo... aš buvau... susitikęs brolių Džordž DeArku ir kitus ten. Aš vaikščiojau, ir Viešpats atvedė mane į nedidelę vietelę. Ir jie diskutavo, iš kur atsirado tamsiaodis žmogus. Ir jie bandė tvirtinti, kad tamsiaodis žmogus... Kad Kainas vedė gyvūną, panašų į beždžionę, ir per tai atsirado tamsiaodžių rasė. Tai neteisinga! Visiškai neteisinga! Ir niekada su tuo nesutikite. Kadangi ten nebuvo nei tamsiaodžių ar baltųjų, ar kokių nors kitokių, iki tvano buvo tik viena žmonių rasė. Po tvano ir Babelės bokšto, kai jie pradėjo išsiskirstyti, štai kada jie įgavo savo spalvas ir taip toliau. Jie visi kilo iš to paties medžio. Visiškai teisingai. Adomas ir Ieva buvo tėvas ir motina, žemiškai, visų gyvų žmonių, kada nors gyvenusių žemėje. Teisingai. Juodi, balti, blyškūs, rudi, geltoni, kokios spalvos bebūtumėte, tai absoliučiai priklauso nuo vietos, kur jūs gyvenate, ir kokiu būdu tai-tai... Lygiai kaip... .

⁶⁰³ Aš manau, kad galbūt išreikšiu tai, kol aš kalbu apie tai. Žmonės dabar čia su tomis segregacijomis ir įstatymais, ir tai, ką jie priima, aš manau, tai absurdiška. Aš tikrai taip manau. Paklauskite, tiesiog palikite tuos žmones ramybėje, jie žino, ko jie nori. Dievas sukūrė tamsiaodį žmogų, ir jis yra laimingas tame. Absoliučiai! Jei Dievas padarytų mane tamsiaodžiu, aš būčiau laimingas tame; jeigu Jis mane padarytų rudu žmogumi, aš būčiau laimingas; jei Jis mane padarytų baltu žmogumi, aš būčiau laimingas; jei Jis mane padarytų geltonu žmogumi, aš būčiau laimingas. Dievas sukūrė mus pagal mūsų spalvas, ir Jis sukūrė mus tokius, kokius Jis norėjo, ir mes visi esame Jo vaikai. Absoliučiai! Ir jiems nederėtų kelti sambrūzdį ir toliau taip tęsti. Taip elgtis yra neteisinga. Jie neturėtų to daryti. Dievas sukūrė mus... taip, kaip mes to norime.

⁶⁰⁴ Ir tamsiaodis žmogus, jis nenori išeiti ten ir suardyti savo—savo kartos ar savo spalvos, ir sumaišyti su baltais ir visa kita. Aš nekaltinu jo. Ne. Tamsiaodis žmogus turi dalykų, kurių baltieji iš viso neturi. Absoliučiai! Būtent taip. Ir Dievas niekada nenumatė, kad jie būtų tokie.

⁶⁰⁵ Na, pažvelkite. Tamsiaodis žmogus yra... jis—jis... jis turi—jis turi tokį charakterį, kokio baltasis niekada neturėjo. Jis yra nerūpestingas, „pasitikintis Dievu, o visa kita tegul bus kaip buvę“; ar jis tai turi, ar neturi, bet kokiu atveju jis yra laimingas. Aš norėčiau turėti daugiau šito, šį vakarą, aš tikrai norėčiau. Na, jis tai turi, ir tai yra jo nuosavybė; jie net nenori to sumaišyti su kokia nors kita rase ir suardyti tai. Būtent taip.

⁶⁰⁶ Aš manau, ponias iš Šreveporto išsakė patį geriausią—geriausią komentarą, kokį aš kada nors girdėjau savo gyvenime. Ji išsakė komentarą, ir jie išspausdino jį laikraštyje. Ji priėjo, ji pasakė: „Kokiu būdu visa tai vyksta čia, šioje segregacijoje,

aš nenoriu, kad mano vaikai eitų į mokyklą, ten į tą baltųjų mokyklą“. Pasakė: „Jie negaus tokio dėmesio, kokį jie turėtų gauti, jeigu jie turėtų tamsiaodę mokytoją“. Ta moteris yra protinga moteris. Ji žinojo, apie ką ji kalba, jie gauna geresnį išsilavinimą. Būtent taip. Taigi, aš manau, kad žmonės elgiasi neteisingai taip darydami.

607 Ir tuomet jie sako: „Kainas ir Abelis...“ ir taip toliau ir panašiai. Ne, pone! Spalva su tuo neturi nieko bendra. Tai dvasia, kuri yra viduje to, ji turi ryšį su tuo. Būtent taip.

608 Taigi Kainas pažino savo žmoną, ir tai buvo jo sesuo. Ir jie... jis paėmė ją į Nodo šalį, ir ten atsirado didžiosios žemės gentys: uoliai besilaikantys religijos ir garbintojai.

609 Ir tiesiog pagalvokite šiandien, drauge, tik sustokite ir tiesiog pagalvokite minutėlę. Kad yra dešimtys tūkstančių ir šimtai tūkstančių, tūkstančių tūkstančiai žmonių, kurie ištikimai lanko bažnyčia, tokie nuoširdūs ir pasišventę tai bažnyčiai, kiek tik jie gali būti, ir jie tokie pat prarasti, kaip ir Kainas. Suprantate? Tai Dievas, Kuris pasirenka! Tai Dievas, kuris išsirenka! Suprantate? Dievas, Kuris suteikia malonę! Molis negali pasakyti puodžiui, tai puodžius - viršesnis už molį. Teisingai.

610 Dabar, štai puikus vienas, sekantis čia:

Antro Petro 2:4–2:4...

611 Kas nors turite Bibliją, norėtumėte atsiversti šias Rašto eilutes, tiesiog greitai, kol aš jas skaitau, jeigu jūs norite. Ir tokiu būdu padėsite man čia, kol mes atsakysime į šį klausimą.

612 Taigi, dėl to Kaino ir–ir taip toliau, jei tai jūsų dabar netenkina, jūs tiesiog praneškite mums apie tai. Mes džiaugsimės...

613 Dabar Antras Petro 2:4. Gerai, pone, štai ji:

66. Antras Petro 2:4, „Nes jei Dievas...Nes jei Dievas nepagailėjo angelų, kurie nusidėjo, bet išmetė juos žemyn į pragarą“, tuomet kodėl Kristus pamokslavo dvasioms kalėjime, Pirmas Petro 3:19?

614 Taigi, pirma, mes turime Petro 2:4. Gerai:

Nes jei Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet nubloškė juos į giliasias—giliasias pragaro gelmes, ir—ir surišo juos tamsos raiščiais, kad jie būtų laikomi teismui;

615 Taigi, dabar suraskime Pirmą Petro (tai yra Antrą Petro), Pirmas Petro 3:19, paklauskite tai. Štai ji, tiesiai čia. Jie ką tik atėjo, todėl aš neturiu jų užsirašęs.

...kuria taipogi...nuėjo ir pamokslavo kalėjime dvasioms;

616 O, taip, štai čia. Pradėkime šiek tiek anksčiau, nuo 18-
os eilutės:

*Nes ir Kristus . . . vieną kartą kentėjo už nuodėmes,
teisusis už neteisiuosius, kad nuvestų mus pas Dievą,
būdamas numarintas kūnu, bet atgaivintas Dvasia:*

*Kuria Jis taipogi nuėjo ir pamokslavo kalėjimo
dvasioms;*

Kurios kažkada buvo neklusnios, . . .

617 Mano brangus drauge, jeigu jūs tiesiog perskaitytumėte
sekančią eilutę, ir ten Ji paaiškino tai. Suprantate?

*Kurios kažkada buvo neklusnios, kur kartą Dievo
ilgas pakantumas laukė Nojaus dienomis, kol buvo
ruošama arka, kurioje keletas, tai yra, aštuonios sielos,
buvo išgelbėtos vandeniui. (Suprantate?)*

618 Taigi, jeigu jūs čia atkreipsite dėmesį, aš manau, kad šis
pamokslininkas turi dar vieną . . . kažką panašaus, bus atsakyta
šiek tiek vėliau.

619 Pirmas Petro 4 . . . arba 2:4, jeigu jūs pastebėsite, „nes jei
Dievas nepagailėjo angelų“, kaip parašyta - *angelas*? Iš mažosios
„a“. Suprantate? Taigi, štai čia, „dvasios, kurios buvo kalėjime,
kurios neatgailavo, Nojaus ilgo pakantumo dienomis“, - tie
patys angelai. Tai buvo žmonės: pasiuntiniai, pamokslininkai;
„nepagailėjo angelų“. Ar jūs žinojote, kad . . . žodis *angelas* yra
kilęs iš žodžio „pasiuntinys“? Kiek iš jūsų žino, kad *angelas*
yra „pasiuntinys“? Neabejotinai, angelas yra pasiuntinys, „ir Jis
nepagailėjo angelų“. Suprantate?

620 Ir štai čia, Hebrajams, jūs prisimenate, mes tai praėjome
prieš kelias savaites, „angelai“?

621 Ir ten Heb- . . . Apreiškime, „Sardų bažnyčios angelui
užrašyk šiuos dalykus. Efezo bažnyčios angelui užrašyk
šiuos dalykus. Bažnyčios angelui . . .“ Prisimenate tai? Ir mes
suradome iš žodyno žodį *angelas*, ir sužinojome, kad tai reiškia
„pasiuntinys“. Tai gali būti „pasiuntinys žemėje, antgamtinis
pasiuntinys“, žodis *angelas*.

622 Taigi, tokiam stovyje, jei mes paimsime žodyną
ir pažiūrėsime, jūs sužinosite, kad jis prasideda nuo
„pasiuntinių, pirmųjų pasiuntinių“. Suprantate, „Jeigu . . .
Jeigu jis nepagailėjo . . . Nes jei Dievas nepagailėjo angelų,
kurie nusidėjo, - (Suprantate?), - ir antgamtinių būtybių, -
(Suprantate?), - po to, kai laukė . . .“

Taigi žiūrėkite, jis pasakė:

*. . . jei . . . nepasigailėjo angelų, kurie nusidėjo, et
nubloškė juos į giliausias pragaro gelmes, ir surišo juos
tamos raiščiais, kad jie būtų išlaikyti teismui;*

623 Tada pažvelkite čia vėl į Pirmą Petro 3:19, žiūrėkite, kaip tai dabar skaitoma:

kuria jis taipogi nuėjo ir pamokslavo dvasioms kalėjime;

Kurios kadaise buvo neklusnios, kai kartą Dievo ilgas pakantumas laukė Nojaus dienomis, . . . (suprantate, tai buvo tos dienos pasiuntiniai, pasiuntiniai) . . . kol buvo ruošiama arka, kurioje . . . tai yra, aštuonios sielos, buvo išgelbėtos vandeniū.

624 Dabar, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, kai tos būtybės buvo Danguje. Taigi, Apreiškimo 11 . . . ar 7-as skyriuje, aš manau . . . ar ne, ne, tai 12-as skyrius. Jis pateikia stovinčios moters paveikslą; virš jos galvos mėnulis ir saulė . . . ar, saulė virš jos galvos ir mėnulis po jos kojomis. Ir raudonas drakonas stojo, kad prarytų jį su Kūdiki, kai tik Jis gimė, ir paėmęs savo uodega nušlavė trečdalį Dangaus žvaigždžių, ir numetė jas į žemę. Ar jūs pastebėjote tai? Taigi, tai nereiškia, kad šėtonas turi ilgą uodegą, kuria jis užkabino žmones, bet „uodega, kuria jis kalbėjo“, ir patraukė trečdalį tų žvaigždžių. Tos žvaigždės buvo Abrahamo sėkla.

625 Abrahamas pasakė: „O . . .“

626 Dievas pasakė Abrahamui: „Pažvelk į dangų ir, jei tu gali, suskaičiuok žvaigždes“.

627 Jis tarė: „Aš negaliu to padaryti“.

628 Jis pasakė: „Tu taip pat negalėsi suskaičiuoti ir savo sėklos“, - žvaigždžių.

629 Kas yra Šviesi Rytinė Žvaigždė? Jėzus iš Nazareto, šviesiausias, kada nors gyvenęs žmogaus kūne. Jis yra Šviesi Rytinė Žvaigždė. Ir Jis yra Abrahamo Sėkla, atėjusi per Izaoką. Ir mes, būdami mirę Kristuje, tampame Abrahamo Sėkla ir paveldėtojais pagal pažadą.

630 Taigi, dangaus žvaigždės čia simbolizavo žmonių dvasias. Ir kai raudonas drakonas (Roma, jos persekiojimo metu) užvaldė du trečdalius . . . ar trečdalį žvaigždžių, ir numetė jas žemyn, tai buvo mūsų Viešpaties Jėzaus nukryžiuavimo metu, kai jie atmetė Jį ir Jis buvo . . . išvarė Jį ir neturėjo su Juo nieko bendra; ten buvo ta trečioji dalis angeliškų žvaigždžių, angeliškų būtybių.

631 Suprantate, jūsų kūne, jūsų viduje . . . (mes turime kitą klausimą apie tai, netrukus, kad geriau į jį atsakytume). Taigi, kai . . . Jūsų viduje yra dvasia, kitas žmogus. Jūsų išorėje yra vienas žmogus, jūsų viduje yra kitas žmogus. Taigi jūsų vidus yra antgamtiškas, jūsų išorė - kūniška. Suprantate? Ir ši būtybė, jeigu jūs esate vedamas Dvasios, Dievo, jūs tampate Dievo pasiuntiniu, ar angelu. Dievo *pasiuntinys*, Dievo *angelas* - tai yra tas pats žodis; negalite jų atskirti: Dievo pasiuntinys, ar Dievo angelas.

632 Ir kuris iš jų turi didesnę valdžią? Angelas iš Dangaus, ar angelas prie sakyklos? Kuris iš jų? Angelas prie sakyklos! Paulius pasakė: „Jeigu ateitų Angelas iš Dangaus ir pamokslautų jums kitokią evangeliją, nei tą, kurią aš jau jums pamokslavau, tebūnie jis prakeiktas“. Taigi angelas, pateptas Šventąja Dvasia ir Žodžiu, stovi šalia Dievo. Teisingai. Danguje, jo valdžia. . .

633 „Visa valdžia Danguje ir žemėje yra atiduota į Mano rankas. Eikite, ir Aš eisiu su jumis. Ką jūs surišite žemėje, Aš surišiu Danguje. Ką jūs atrišite žemėje, Aš atrišiu Danguje“.

634 O, jei tik didi šventa Bažnyčia suvoktų savo valdžią - daryti šiuos dalykus. Bet yra tiek daug abejonių, baimės ir jaudinimosi, spėliojimų, ar tai įvyks: „Ar gali tai įvykti?“ Tol, kol tai egzistuoja, Bažnyčia niekada negalės išstovėti teisingai. Ir kai visos kalbos apie baimę išnyks ir Šventoji Dvasia visiškai užvaldys Bažnyčia, tuomet dings visos baimės, ir ta Bažnyčia turės jėgą. Suprantate? Na, už jų stovi viskas, ką turi Danguj. Jie yra Sosto ambasadoriai. Absoliučiai! Kristaus ambasadorius turi valdžią, ir viskas, kas priklauso Kristui, priklauso tam ambasadoriui. Ir Jis pasakė: „Eikite jūs į visą pasaulį, jūs esate Mano liudytojai, kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia“. Ir kas yra liudytojas? Tai ambasadorius; jis ateina ir kažką liudija. Visos Dangaus jėgos tiesiog yra jūsų rankose! O, kodėl mes sustingę? Ir bažnyčia yra nevaisinga, ir mes sėdime neveiklūs. Tai todėl, kad mes neatpažįstame šių dalykų.

635 Taigi, sielos, kurios buvo kalėjime (kurios neatgailavo), nebuvo Angeliškos būtybės, kurios buvo—buvo nuleistos Angelų pavidalu, bet tai buvo tų angeliškų būtybių dvasios, puolusios prieš pasaulio sukūrimą, dar tada, kai Danguje vyko karas. Šėtonas ir—ir drakonas kovojo, ir tuomet. . . ar Mykolas ir—ir drakonas kovojo (ir Liuciferis). Ir Liuciferis buvo išmestas su visais savo vaikais (su visais angelais, kuriuos jis apgavo), ir tie angelai atėjo į žemę ir turėjo tapti žmonėmis. Ir kai jie tai padarė, tai kai „Dievo sūnūs pamatė, kad žmonių dukterys yra gražios, ir ėmė sau į žmonas“.

636 Jie yra Dievo sūnūs. Kiekvienas žmogus, gimęs šioje žemėje yra Dievo sūnus. Nepriklausomai nuo to, ar jis nusidėjėlis, ar kas jis yra, jis yra Dievo sūnus. Sukurtas pagal Dievo atvaizdą, Dievo garbei, jis sukurtas tokiu būdu. Bet Dievas pačioje pradžioje žinojo, kas priims Jį, o kas Jo nepriims. Todėl Jis galėjo iš anksto numatyti, ar, nenumatyti, bet išankstiniu žinojimu Jis galėjo pasakyti, kas bus išgelbėtas, o kas nebus išgelbėtas, nes Jis žinojo, kuris žmogus priims kokią dvasią.

637 Ir tos dvasios, kurios ateina nuo Dievo Sosto ir stovi prieš Dievo Sostą, ir gyveno. . . ir milijardus, milijardus, milijardus eros laikų, dar prieš pasaulio pradžią, Dievo Akivaizdoje, ar jūs manote, kad jos nieko nežino apie garbinimą? Ir jos nusileidžia, įeina tiesiai į žmogų, ir jos garbina Dievą! Taip, žinom, jos

garbina Dievą; ir jos turi Dievo pažinimą, ir jos protingos, išvalgios ir mokytos, visada. Bet Dievas jas atmetė nuo pat pradžių!

⁶³⁸ Taigi, drauge, narystė bažnyčioje, ar—ar kažkokios teologijos žinojimas, ar dar kas nors, nieko bendro su Tuo neturi. Tai turi būti Jėzaus Kristaus Kraujas ir naujas gimimas, kuris sujungia jus su Juo kaip vieną asmenį. Štai taip.

⁶³⁹ Dievas, pradžioje, kada Jis žinojo, kad... Vyras ir moteris buvo sukurti kaip viena, ne du, jie buvo sukurti kaip viena. Jie buvo atskirti, vienas patalpintas į kūną, ir kitas – į teofaniją. Jis žinojo tai. Taigi, kad įrodyčiau jums tai: kai Dievas sukūrė moterį, Jis niekada nepaėmė žemės dulkių ir Jis nesukūrė jos taip, kaip sukūrė vyrą; Jis išėmė iš Adomo šono šonkaulį, ir ji tapo vyro antriniu produktu (kažangi ji yra jo dalis). Ar jūs dabar supratote Tai? Suprantate? Štai taip.

⁶⁴⁰ Čia yra angelai. Dievas ir dvasia, kuri susijungusi su Dievu, yra viena Dvasia. Teisingai. Taigi, Dievo Dvasia, kuri gyvena Bažnyčioje, yra Dvasia, atėjusi iš Dangaus, kurią Dievas žinojo prieš pasaulio sukūrimą, kuri atmetė šėtono melą. Ir ta dvasia turėjo priimti žemišką kūną, kad būtų... priimtų jo išbandymus. Jis turėjo tapti kūnu, kaip padarė ir tie kiti, ir visi jie užsidėjo vienodą jungą. Ir Dievas, dar pradžioje, žinojo dvasias, kurios priims, ir kurios nepriims. Štai taip. Šėtonas yra toks išmintingas, kad jis apgautų net pačius išrinktuosius, jeigu įmanoma.

⁶⁴¹ Taigi tos dvasios, tie angelai, kurie pamokslavo, buvo kalėjime; *angelai*, jeigu jūs atkreipsite dėmesį į tai, čia yra mažoji „a“, kuri reiškia „žmogus“; angelai, pasiuntiniai čia žemėje. Jie nusidėjo, ir vienintelis būdas, kaip jie galėjo nusidėti, būtų – nepatikėti! Ir būdas... Jie turėjo savo religijas, ir jie netikėjo Nojaus žinia. Jie netikėjo Henocho žinia. Ir jie atmetė jų Žinią, „ir buvo pasmerkti“, Biblijoje sakoma, kad jie buvo pasmerkti.

⁶⁴² Henochas pranašavo jiems, sakė: „Viešpats ateina su Savo dešimtimis tūkstančių šventųjų“.

⁶⁴³ Ir jie pranašavo. Nojus pastatė arka, ir jie pasakė: „Jis yra šventasis velenėlis! Jis fanatikas! Nėra tokio dalyk, kad ateina lietus“. Ir praėjo šimtas dvidešimt metų, ir jis turėjo religiją, kurioje buvo išgelbėjimas, buvo pateiktas išsigelbėjimo kelias, bet jie buvo patenkinti savo būkle.

⁶⁴⁴ Tokiu būdu yra ir šiandien, kad žmonės patenkinti savo būkle. Bet yra išsigelbėjimo kelias, ir tas kelias yra per Jėzų Kristų. Amen. Štai taip: ta pati gentis, tos pačios dvasios.

⁶⁴⁵ Ir jie buvo absoliučiai religingi žmonės, labai religingi, bet praleido sandoros įžadą.

⁶⁴⁶ Taip yra ir šiandien. Žmonės eina į bažnyčią, prisijungia prie didelių bažnyčių ir stengiasi būti pačiais įžymiausiais žmonėmis

mieste. Jeigu jie nori įstoti į bažnyčia, jie pasirenka pačia didžiausią mieste, geriausią ir geriausiai vertinamą mieste. Kaip toli jie prasilenkia nuo pašaukimo! Kaip toli jie nuo Jo!

647 Vienintelis būdas, kaip jūs kada nors pažinsite Jėzų Kristų – tai per dvasinį apreiškimą, ne per teologiją ir tai, kiek jūs studijujete Bibliją. Ar jūs būtumėte krikščionis mokslininkas, metodistas, Jehovos liudytojas, ar kas jūs bebūtumėte; nesvarbu, kas jūs esate, jūs niekada nepažinsite Jo per Žodį, tai Dievo Dvasia, kuri jums apreiškia Jį. Tai dvasinis apreiškimas!

648 Kai Adomas, Edeno sode, ir Ieva, kai tie vaikai buvo išvaryti, štai ateina Kainas su gera teologija. Jis pasakė: „Dievas turėtų žinoti, kad mes tai darome iš visos–visos savo širdies. Aš pastatysiu gražų aukurą, aš padėsiu ant jo gėlių, aš padėsiu ant jo vaisių, aš padarysiu jį gražiai atrodantį. Tikrai aš galiu su tuo patenkinti Dievą, kad Jis žinotų, jog aš esu nuoširdus savo širdyje“. Jis buvo teisus, kiek tai liečia Žodį; Dievas norėjo garbinimo, jis ėjo garbinti. Jis sukūrė gražią vietą garbinimui, puikią, nuostabią katedrą (kaip jie šiandien tai vadina). Ir jis padarė tai teisingai, jis pastatė teisingai ir įrengė ten altorių; jis nebuvo netikintis.

649 Bet Abelis, pagal Dievo Žodį. . . Tada dar nebuvo parašyta Biblija, bet Dievas *apreiškė* jam, kad tai buvo ne vaisius, dėl kurio mes buvome išvaryti iš Edeno sodo, tai nebuvo obuolys, kurį suvalgė Adomas ir Ieva, tai absoliučiai buvo seksualiniai dalykai, kurie juos atskyrė ir perskyrė juos. Ir žinant, kad jie tapo mirtingi, ir per Adomo kraują, ir per gyvatės kraują, kuris tai pradėjo, Abelis, Dievo apreiškimu, nuėjo, paėmė avinėlį ir paaukojo jį. Ir Dievas tarė: „Būtent Tai!“ Žinoma.

650 Kai jie nusileido nuo Atsimainymo kalno, Jėzus paklausė: „Kuo žmonės mane, Žmogaus Sūnų, laiko?“

651 „Vieni sako, Tu esi ‚Mozė‘, ir kiti sako, Tu esi ‚Elijas‘, ir dar kiti sako, kad Tu esi ‚Jeremijas‘, ir kiti sako, Tu esi ‚tas pranašas““.

652 Jis paklausė: „Bet kuo jūs mane laikote?“

653 Petras atsakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

654 Jis tarė: „Palaimintas tu, Šimonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė“. (Žiūrėkite!) „Daugiau ne per raidę, daugiau ne per mokyklą; tu niekada to nesimokei seminarijoje ir niekas tau to nepasakė. Ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tau tai apreiškė. Ir ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčia, ir pragaro vartai Jos nenugalės“. Štai taip. Štai gyvojo Dievo Bažnyčia. Štai ir viskas. Ant tos bažnyčios. . . Ant to *apreiškimo*, yra pastatyta ši Bažnyčia. Tai Dieviškas apreiškimas, kurį Dievas apreiškė, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, ir jūs priėmėte Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją, jūs perėjote iš mirties į gyvenimą.

655 Ir Šventoji Dvasia juda ir darbuojasi šio Kūno nariuose. Štai Bažnyčia! Nesvarbu, ar ji neturtinga ir yra misijoje, ir jūs stovite kur nors po pušimi, ar kur tai bebūtų, jei tai kiemo nors namuose, privačiame susirinkime, nesvarbu, kur tai būtų. Grožis ir kiti dalykai Dievo nesužavi. Tai širdies nuoširdumas, per apreiškimą, kad Jėzus Kristus buvo pristatytas kaip Dievo Sūnus, mūsų asmeninis Gelbėtojas. Amen!

656 Tai bent, mes...jūs niekada jų negausite, pereidami štai taip, ar ne?

657 Tai tie, kurie...ten, kur Jis nuėjo; angelai: pasiuntiniai, tie pamokslininkai, tie intelektualai, tie pasiuntiniai, kurie netikėjo, kai Nojus nuėjo jiems pamokslauti ir pasakė: „Na, įeikite į šią arką“.

658 Jie pasakė: „Pasiklausykite šio švento velenėlio. Pasiklausykite to fanatiko. Na, juk nėra lietaus. Kas kada nors girdėjo apie tokį dalyką? Na, tai bent, argi mes neturime bažnyčių? Argi mes nesame religingi?“ Na, jie buvo religingi!

659 Jėzus pasakė, kad bus karta, kuri kaip tik tuomet praėjo, ta karta vėl pasikartos kaip tik prieš Jo Atėjimą, „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnui atėjime. Nes jie valgė, gėrė, tuokėsi, tekėjo“. Jie turėjo Rino, Nevadoje ten, kažkur. Jie turėjo visokios rūšies nesąmonių, kurias jie turi ir šiandien; sambūriai, pasilinksminimai, pasityčiojimai, pajuokos ir taip toliau; turintys dievotumo pavidalą, bet atmetantys tikrą Tiesą; sandora, malonės Žinią. Dievas nutiesia Savo kelią, ir duoda žmonėms Savo—Savo sandorą, kaip jie galėtų išsigelbėti; Tame buvo išgelbėjimas, išgelbėjimas - buvo vieta išsigelbėjimui.

660 „Kam mums reikalingas išgelbėjimas?“ Šiandien žmonės sako: „Argi mes negyvename prie geros demokratinės valdymo sistemos? Ko mums reikia?“

661 Man nesvarbu, kokioje demokratinėje valdymo sistemoje mes gyvename, mums reikia Jėzaus Kristaus Kraujo. Teisingai! Mums reikia Kristaus. Aš vertinu demokratinę valdymo sistemą; tai neturi nieko bendro su sielos išgelbėjimu. Absoliučiai! Tos vyriausybės praeis, ir kiekviena tauta praeis. Ir aš stovėjau prie... , kur stovėjo faraonai, ir jums reikia kasti dvidešimt pėdų po žeme, kad surastumėte jų sostus, kur jie sėdėjo. Visi faraonai ir jų žemiškos karalystės, ir jų sugedimas, viskas sugrius ir užsibaigs, bet Jehova viešpataus amžinai, nes Jis yra nemirtingas Dievas. Mes tvirtai stovime ant Uolos Jėzaus Kristaus, nes visi kiti pagrindai yra grimziantis smėlis.

662 Rūpinasi ar tai...karalystės iškils ir žlugs, bet, o, nėra nieko...Man nerūpi, ar tai...bet kas; nei dabartis, nei ateitis, niekas (badas ar pavojai, ar dar kas nors) niekada negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje. Kai žmogus yra gimęs iš Dievo Dvasios, jis daugiau jau nebėra laiko būtybė,

bet jis yra Amžinybės būtybė. Amen. Jis perėjo iš mirties į Gyvenimą. Jis perėjo iš... Jis perėjo per laiko dalelę - į Amžinybę. Jis niekada negali pražūti! Ir Dievas prisiekė, kad Jis prikels jį paskutinėmis dienomis.

⁶⁶³ Taigi jie gali turėti visas savo dideles bažnyčias, visą savo puikiai praleistą laiką, ir viską, ką tik jūs panorėsite, ir pasakoti savo nešvankius juokelius, ir žaisti savo apgaulingus žaidimus, ir sriubos vakarienes, ir visa kita, ką tik jūs norite; ir turėti pas save ten stovintį kokią nors išsilavinusį pamokslininką. Galbūt jis tai padarys geriau, nei kai kurie iš šių vaikinių, vos žinančių abėcėlę. Bet aš sakau jums tiesą, aš geriau turėčiau pas save pamokslaujantį vaikina, nežinantį savo abėcėlės (bet pažįstantį Kristų), nei visus didžius teologus, su visu jų išsilavinimu apie kurį tik būtų galima pagalvoti. Absoliučiai!

⁶⁶⁴ Ne taip seniai, čia, Kentuckyje, vienas vaikinukas, kuris vargei galėjo perskaityti savo paties vardą, pasakė, kad Viešpats pašaukė jį pamokslauti, ir jis norėjo mokyklos pastato. Na, valdžia nedavė jam šių patalpų. Vienas didis įžymus pamokslininkas atvyko ten, su štai *tokiu* titulu, kažkoks didis teologijos daktaras, na, jie leido jam pasinaudoti mokykla. Žinoma. Dvi savaites vyko prabudimas, nė vienos sielos. Ir jo tėvas sugrįžo, pasakė: „Dabar jūs suteikite jam šį pastatą, aš esu mokesčių mokėtojas, aš turiu teisę, kad mano berniukas ją turėtų. Ir mano berniukas taip pat gali ją turėti“.

⁶⁶⁵ Taigi jis sugrįžo, kad sužinotų, ir paklausė jų, jie atsakė: „Na, mes leisime jam ją turėti, bent du vakarus“. Ir jie leido ir davė jam du vakarus.

⁶⁶⁶ Ir tą vakarą tas vaikinukas atsistojo ten ir netgi negalėjo skaityti Biblijos, kažkas turėjo perskaityti jam tekstą. Bet kai jis užlipo ant pakilos, jis buvo pateptas Šventąja Dvasia. Ir kai jis pamokslavo, maždaug dvidešimt atėjo prie altoriaus; ir tas apsišaukėlis, pamokslininkas apraudojo savo kelią iki pat Kalvarijos, prie altoriaus.

⁶⁶⁷ Žinoma, broli, tai ne—ne tai, ką jūs žinote, bet tai, Ką jūs pažįstate. Tai idėja, štai ko reikia, reikia - kad pažintumėte Kristų. Pažinti Jį - tai Gyvenimas; atmesti Jį - yra mirtis.

⁶⁶⁸ Greitai dabar prie kitų mūsų klausimų, klausimai, kurie keliaus į Džordžiją:

67. Ką akmenys... simbolizuoja Apreiškimo 21:19 ir 20?

⁶⁶⁹ Jei norite skirti laiko ir atsiversti savo Biblijas, bet mes neturime tam daug laiko, bet aš pasistengsiu greitai į juos atsakyti. Apreiškimo dvidešimt-... Aš manau, tai yra 21:19 ir 20. Taip.

⁶⁷⁰ Gerai, ten jūs sužinosite, ką jis kalbėjo apie akmenis, kurie buvo pastate. Ir tie akmenys buvo pamatais. Jeigu jūs atkreipsite dėmesį... Aš manau, kad jūs tai turite ten broli

Nevilai. Ir kiekvienas akmuo buvo pamatinis. Ne vienas akmuo buvo pamatas, o kitas. . . Bet kiekvienas akmuo buvo pamatu. Kiekvienas akmuo buvo pastovus pamatas. Ir ten buvo dvylika akmenų. Ir jeigu jūs atkreipėte dėmesį į tuos dvylika akmenų, kiekvienam duotas. . . Pirmas prasideda jaspiau, ir sardžiu, ir taip toliau, paženklinant kiekvieną akmenį.

671 Biblijoje, ten jūs sužinosite, kad buvo pavadinta tam tikrais akmenimis. Kai kurie iš jų šiek tiek skirtingi, jūs niekada apie juos negirdėjote. Jeigu jūs pažvelgsite į žodyną, jūs sužinosite, kad tai tas pats akmuo, tiesiog kitu pavadinimu; pakeistas.

672 Bet jis prasideda nuo—nuo jaspio. Jaspis buvo Benjamino akmuo, ar, akmuo. . . o, pirmojo sūnaus, Rubeno. Pirmasis akmuo buvo Rubenas, kuris buvo jaspis. Paskutinis akmuo buvo Benjaminas, paskutinis akmuo viršuje.

673 Taigi, šie dvylika akmenų, ant kurių buvo padėti pamatai, tie—tie dvylika akmenų buvo pakabinti ant Aarono krūtinšarvio. Ir jie—jie simbolizavo, kad jis buvo šių—šių genčių vyriausias kunigas. Kiekvienas jų kilmės akmuo čia, šiame—šiame krūtinšarvyje. Ir kai žmonės matė tą krūtinšarvį, jie atpažindavo, kad Aaronas buvo visos genties vyriausias kunigas, kai jie matydavo giminės akmenį ant šio krūtinšarvio.

674 Taigi, kai mes klausėme ryte brolio Nevilo pamokslo. Ir kiek kartų jie atnešdavo Urimą ir Tumimą. Jūs matote, kad Biblijoje jis minimas kaip būdas, kuriuo jie sužinodavo, ar jų žinia buvo Tiesa, ar ne. Tie akmenys, kai jie ateidavo ir pasakodavo, ką žmogus pasakė, pranašas pranašavo, ir tie akmenys visi kartu atsispindėdavo. Tai sudarydavo šviesų susikaupimą, kuris apimdavo safyrą, jaspį ir raudonąjį granatą, ir visus tuos kitus akmenis, atspindinčius jų šviesa, tai sudarydavo vieną didžiulę, gražią vaivorykštės spalvą, kuri susiliedavo į vieną visumą.

675 Taigi, dabar, šiandien, kai tas Urimas ir Tumimas buvo atimtas kartu su ta kunigyste, taigi, ši Biblija šiandien yra Dievo Urimas ir Tumimas. Ir kai pamokslininkas pamokslauja, tai neturi būti tik viena maža vieta čia, ir tik į tai jis sudeda savo viltis; tai turi būti visą Biblija, atspindinti pamokslą, kurį tas žmogus pamokslauja. Štai koks dalykas. Ne tik vienoje vietoje, ir sakyti: „Na, Biblija sako tai“. O, žinoma, joje sakoma daug dalykų. Bet jūs turite padaryti taip, kad viskas susijungtu kartu. Ir kai Dievo Dvasia nužengia ir įeina į Žodį, Ji visą tai sudeda į vieną visumą ir atspindi vieną didingą didžiulę Šviesą, ir ta Šviesa yra Jėzus Kristus. Amen.

676 Taigi, tie dvylika akmenų buvo dvylika pamatų, kurie prasidėjo nuo Rubeno, Gado ir toliau iki Benjamino; dvylika giminių, dvylika akmenų. Ir tie akmenys Šventykloje, naujoje Dangiškoje Jeruzalėje, kiekvienas pamatas bus padėtas ant vieno iš patriarchų.

⁶⁷⁷ Taigi, žiūrėkite, jūs atkreipėte dėmesį į akmenis, dabar jūs pamatysite tuos patriarchus, atsispindėjusius tiesiai į kažką kita, tiesiog kitas klausimas.

68. Paašškinkite—paašškinkite keturis...keturis žvėris iš Apreiškimo 5.

⁶⁷⁸ Broli Nevilai, jeigu jūs turite tai netoliese, ar kuris nors iš jūsų, Apreiškimo 5, mes perskaitysime tai, tik minutėlę. Tai—tai puikus paveikslas čia... Štai, aš pats tai turiu, Apreiškimo 5 skyrius:

Ir soste sėdinčiojo dešinėje rankoje aš pamačiau knygą, prirašytą iš vidaus ir išorės, ir—ir—ir gale, užantspauduotą septyniais antspaudais.

Ir aš . . .

⁶⁷⁹ Taigi, tai ne ta vieta. Aš noriu paimti tiesiog šiek tiek toliau, apie keturis žvėris. Pažiūrėkime, 14-a eilutė. Gerai, pone. Taigi, štai taip, teisingai. Dabar pradėkime čia nuo—nuo 12-os eilutės, ne, manau. . . „Ir keturi žvėrys tarė: „Amen““. Ne, šiek tiek toliau už jos, broli Nevilai. „Štai, aš išgirdau balsą. . .“

⁶⁸⁰ Pažvelkime, tik minutėlę, aš skaičiau tai prieš kuri laiką. O, štai, pradėkime nuo 6-os eilutės. 5-a eilutė:

Ir vienas iš vyresniųjų man tarė: „Neverk: štai, Liūtas iš judo giminės, Dovydo šaknis, nugalėjo, kad atverstų knygą ir atplėštų jos . . . antspaudus.

Ir aš pažvelgiau, ir...sosto viduryje ir...keturi žvėrys, ir vyresniųjų viduryje, stovėjo Avinėlis, tarytum užmuštas, turintis septynias galvas ir septynias akis, kurios yra septynios Dvasios . . . išsiūstos iš . . . į žemę.

⁶⁸¹ Aš noriu, kad pasilaikytumėte šį klausimą, ir jeigu aš neatsakysiu čia per minutę, aš noriu, kad vėl jį pateiktumėte, aš noriu aptarti tai, „septynių akių septynias Dvasias, kurios buvo ant Avinėlio“. O, tai tikrai nuostabus dalykas. (Na, mes dabar norime paimti šio brolio klausimą.) Gerai, nepamirškite to dabar.

Jis priėjo ir paėmė knygą iš dešinės rankos to, kuris sėdėjo soste.

Ir kai jis paėmė ją, keturi žvėrys ir dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė prieš avinėlį, . . . kiekvienas iš jų turėjo arfas, . . .

⁶⁸² Taigi, tai yra keturi—keturi žvėrys čia, jeigu jūs atkreipėte dėmesį. Taigi, eikime į priekį ir perskaitykime šiek tiek toliau:

. . . auksines arfas, . . . pilnas taures kvapų, . . . ir šventųjų maldu.

Ir jie dainavo naują dainą. . . Tu esi vertas . . . (ir nuėjo pirmyn, ir padarė savo . . . visą savo garbinimą skyrė Viešpačiui)

683 Taigi, tie keturi žvėrys iš Apreiškimo, jeigu jūs atkreipėte dėmesį į juos, kiekvienoje vietoje. . . (Jūs, Biblijos skaitytojai, ir tie žmonės, kurie klausysis garsajuostės įrašo). Tie keturi žvėrys, jie turėjo keturis veidus: vieno veidas buvo kaip žmogaus, kito veidas buvo kaip jaučio, ir dar kito veidas kaip erelio, ir kito veidas buvo kaip liūto. Ir jie niekada nėjo atgal, jie negalėjo eiti atgal.

684 Kiek iš jūsų prisimena senąją Apreiškimo knygą, kai jos mokė prieš daugelį metų, kai aš užtrukau apie dvejus metus čia, aiškindamas Apreiškimo knygą? Daugelis iš senbuvių prisimena.

685 Pažvelkite, jie negalėjo eiti atgal, kadangi visur, kur jie bejudėtų, jie judėjo pirmyn. Nes jeigu jie ėjo *šiuo* keliu, jie ėjo kaip žmogus; jeigu jie ėjo *tu* keliu, jie ėjo kaip liūtas; ėjo *tu* keliu, jie ėjo kaip erelis; jeigu jie ėjo *šiuo* keliu, jie ėjo kaip jautis. Suprantate, jie negalėjo eiti atgal, jie visą laiką ėjo pirmyn.

686 Taigi, šie keturi žvėrys. Dabar, kad greičiau visa tai suprastume, kadangi aš nenoriu užtrukti per ilgai prie šito. Bet keturi žvėrys. . . *Žvėris*, Biblijoje simbolizuoja „jėgą“. Ir jūs pastebėjote, tie žvėrys nebuvo ten, ežere, ar pakilo kažkur iš jūros, bet jie buvo prie Dievo Sosto, ir jie garbino Dievą. Tie keturi žvėrys reiškia keturias jėgas, kylančias iš žemės, ir tos keturios jėgos buvo keturios Evangelijos: Mato, Morkaus, Luko ir Jono; viena neprieštarauja kitai.

687 Ir viena iš jų. . . Kai Evangelija eina kaip liūtas, ji griežta, ji drąsi; Evangelija yra drąsi kaip liūtas, ir ji yra karalius kaip liūtas. Jeigu ji eina link žmogaus veido, ji yra gudri ir išvalgi kaip žmogus. Jei ji eina erelio link, ji turi greitus sparnus ir aukštas aukštumas. Ji. . . Suprantate, ką aš turiu omenyje? Jeigu ji eina kaip jautis, ji yra darbinis arklys, kuris gali traukti, darbinis jautis, kuris traukia Evangelijos našta. Keturi žvėrys buvo keturios jėgos, kurios buvo: Matas, Morkus, Lukas ir Jonas; keturios Evangelijos, kurios skamba Dievo Akivaizdoje. Tai buvo. . .

688 Jeigu jūs pastebėjote, jie turėjo akis priekyje ir užpakalyje. Jos—jos. . . Visur, kur tik jie ėjo, tai atsispindėjo. Jie matė visur, kur tik jie ėjo. Ir tai yra Evangelijos jėga, kai ji išeina, ji gali. . . Ji turi žmogaus išvalgumą; ji turi erelio greitumą; ji turi jėgą, traukiančią jėgą, naštos nešėja kaip jautis; ji turi liūto griežtumą ir drąsą. Suprantate, tai keturios Evangelijos, kurios yra keturios jėgos iš Apreiškimo 4-o skyriaus.

Gerai, dabar sekantis:

69. Kas yra dvidešimt keturi vyresnieji? Gerai, aš manau, kad tai būtų. . . **Kas yra dvidešimt keturi vyresnieji?**

689 Taigi, tai tiesiog paprasta, mes galėtume atsakyti į tai. Dvidešimt keturi vyresnieji buvo priešais Sostą. Tai yra. . . Aš

manau, kad tai yra 4 eilutėje, kur tai randama. „Ir ten išėjo kitas. . .“ Aš turiu. . . Pažiūrėkime, aš turiu. . . 4:10.

⁶⁹⁰ Gerai, Apreiškimo, 4-tas skyrius, ir 10-a eilutė. Teisingai. Mes paimsime tai.

Ir dvidešimt keturi vyresnieji parpuolė prieš sėdintįjį soste, ir pagarbino jį, kuris gyvas per amžių amžius, ir numetė savo karūnas priešais sostą, sakydami:

Tu esi vertas, O Viešpatie, priimti šlovę, garbę ir jėgą: nes Tu visa sukūrei ir Tavo noru viskas yra ir buvo sukurta.

⁶⁹¹ Taigi, dvidešimt keturi vyresnieji. Vyresnysis yra prižiūrėtojas. Dabar atkreipkite dėmesį, tai buvo dvylika patriarchų ir dvylika apaštalų. Ir jie sėdėjo, dvylika iš vienos pusės ir dvylika iš kitos. Ten buvo dvidešimt keturi vyresnieji, kur buvo dvylika patriarchų iš vienos pusės, Senasis Testamentas; dvylika apaštalų iš kitos pusės, Naujasis Testamentas. Argi Jėzus nepasakė: „Jūs sėdėsite ant dvylikos sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių?“

⁶⁹² Taigi, pamatai. Pažvelkite, ten yra netgi medis. Ir medis, vienoje ir kitoje pusėje, išaugina dvylikos rūšių vaisius. Ir jie neša vaisių kartą per mėnesį, kur metuose yra dvylika mėnesių. Ir taip, kiekvienais metais, jie duoda dvylikos rūšių vaisiumi. *Dvylika*, „garbinimo“ skaičius, suprantate. Ir yra dvidešimt ir keturi, būtų dvidešimt keturi, dvylika apaštalų ir dvylika patriarchų. Jie yra prie Sosto.

⁶⁹³ Gerai, dabar 4-a eilutė, ar, ketvirtas klausimas:

70. Ką simbolizuoja raudonas siūlas Pradžios 38?

⁶⁹⁴ Raudonas siūlas, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, tai buvo Judas. Jis turėjo sūnus, ir vienas iš jo sūnų vedė kanaanietę. Ir ši kanaanietė neturėjo vaikų, ir jo sūnus mirė. Tuomet, įstatymas tuomet buvo toks. . . sekantis sūnus turėjo paimti brolio žmoną ir atstatyti mirusiojo palikuonis. Ir kitas vyras nepanorėjo ir nedarė taip, kaip jam reikėjo padaryti, ir Viešpats jį nužudė. Tada jis turėjo dar vieną jauną sūnų; taigi Judas pasakė: „Palauk, kol šitas sūnus pasieks. . . užaugs, kol ji galės ištekėti už jo“.

⁶⁹⁵ Ir kai jis paaugo iki tokio amžiaus, kada jis turėjo vesti buvusią savo dviejų brolių žmoną, na, tada jis turėjo ją vesti, kad atstatytų palikuonis savo broliams, kurie buvo. . . kurie mirė iki jo. Judas neatidavė moteriai (kanaanietei) sūnaus, jaunuolio, ir tiesiog leido jam pasielti kaip jis nori. Taigi, ji suprasedama, kad elgiasi neteisingai, taigi, ji išeina ir apsigaubia šydu savo veida, ir sėdasi viešoje vietoje, kur atsisėstų paleistuvė.

⁶⁹⁶ Judas praeidamas paėmė tą moterį, kaip savo žmoną, ir ji buvo paleistuvė, ir gyveno su ja. Ir pasakė, ji pasakė: „Na, ką gi tu man duosi už tai?“ Ir jis. . . ji pasakė. . .

697 Jis tarė: „Aš duosiu tau ožiuką“. Ji pasakė: „Na, duok man kokį nors užstatą, kad tu tai padarysi“. Taigi ji paėmė jo lazda, jo antspaudą ir taip toliau, ir saugojo tai.

698 Kai jie atvedė ožiuką, jie negalėjo rasti paleistuvės, kadangi ji nebuvo paleistuvė.

699 Praėjus kuriam laikui, pasirodė, kad ji turėjo būti motina. Ir kai pasirodė, kad ji turėjo būti motina, jie atėjo ir pasakė Judui: „Tavo marti paleistuvavo“. Pasakė: „Kadangi ji—ji bus motina, ir tavo abu sūnūs mirė“.

700 Jis pasakė: „Na, tegul ją išveda ir sudegina“.

701 Ir taigi, ji pasiuntė žinią Judui, ir ji pasakė: „Vyras, kuris tai padarė, jam priklauso ši lazda ir šis antspaudas“. Gerai, tai buvo jos uošvis.

702 Jis pasakė: „Ji yra teisesnė už mane“.

703 Taigi, kai ji sužinojo, kad jos vaikai turi gimti, jie buvo dvyniai. Ir kai dvyniai . . . Pirmasis kūdikis, kuris turėjo gimti, pagal seną žydų paprotį, pirmas vaikas turėjo pirmagimio teisę, pirmas kūdikis, kuris pasirodydavo. Ir tai, pamenate, buvo jos pirmasis vaikas. Nė vienas iš likusių vaikinų neturėjo nuo jos vaikų. Iki šio laiko ji niekada neturėjo vaiko.

704 Ir kai pasirodė jos pirmasis kūdikis, tai buvo tik ranka. Ir pribuvėja užrišo jam ant rankos raudoną siūlą, nes raudonas siūlas kalbėjo apie atpirkimą, kad pirmas mergelės Marijos sūnus bus . . . turi raudoną atpirkimo siūlą.

705 Ir kai jis įtraukė atgal savo ranką, pirmu išėjo kitas. Ir kai jis išėjo, pasakė: „Kodėl tu tai padarei? Anas kitas turi pirmagimio teisę“.

706 Taigi, štai ką reiškia Pradžios 38, suprantate. Kad pirmas kūdikis vis dar liko iki Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo. Kad pirmasis buvo po atpirkimo įstatymu.

707 Jūs žinote, aš sakiau . . . nedidukas mulas, žinote, apie kurią aš kalbėjau, kad jo akys buvo . . . negana to, jo ausys nukarusios, bet, jeigu jis gimė su pirmagimio teise, nekaltas tobulas avinėlis mirė vietoj jo. Štai taip.

708 Taigi tai buvo dėl pirmagimio teisės. Pirmas kūdikis, kuris pasirodydavo iš motinos, ir jos pamatydavo tą ranką (ir žinojo, kad galbūt įtrauks ją atgal). Ir kada jis iškišo savo ranką, kad parodytų, jog jis tai turi, jis buvo pirmasis, pribuvėja aprišo aplink ranką raudoną siūlą, ir jis įtraukė savo rankutę atgal. Suprantate? Bet, absoliučiai, jis buvo pirmas. Tai buvo raudonas siūlas, raudonas siūlas turi . . . per visą Bibliją, jis reiškia atpirkimą; kuris nurodė į būsimą ateinantį pirmąjį kūdikį.

709 Pirmas gimęs arklys, pirmas gimęs veršiukas, kas tai bebuvo, viskas, kas gimdavo pirmu (kas pasirodydavo), buvo po atpirkimu, turėjo būti atpirkta; viskas turėjo būti atpirkta!

Aleliuja! O, tai mane tiesiog sujaudina. Ar jūs tai supratote? *Pirmasis* - turėjo būti atpirktas. Tai buvo įstatymas. Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas!

⁷¹⁰ Ir kai gimė Jėzus Kristus, Jis atpirko visą pasaulį. Žinoma, Jis atpirko. Jis buvo kiekvienos kada nors žemėje sukurtos būtybės Atpirkėjas. Jis buvo Atpirkėjas. Ir . . . visas atpirkimas glūdi Jame, ir iš viso nėra jokio kito būdo, kuriuo jūs galite ateiti per gerus darbus, prisijungiant prie bažnyčios ar kas ten bebūtų; jūs turite ateiti per tą raudoną siūlą, tą Atpirkėją, tą giminaitį Atpirkėją.

Gerai, dabar sekantis klausimas:

71. Kur yra dovanos . . . Kokios dovanos turi būti siūstos, ryšium su mirtimi tų dviejų liudytojų iš Apreiškimo 11?

O, broli Palmer, na ir klausimus jūs užduodate!

⁷¹¹ Taigi, atpirkimas, šie ruoželiai čia, šis raudonas ruoželis, mes matome, kad jis reiškė atpirkimą.

⁷¹² Taigi, sekantis klausimas yra:

Kas yra dovanos iš Apreiškimo 11?

⁷¹³ Ateina laikas. . . Dabar čia atsakysime į klausimą, kuris buvo atsakytas praėjusį vakarą, kurį parašė mano draugas pamokslininkas, apie žydus, kai tai bus.

⁷¹⁴ Taigi, tiems žydams yra pažadėti treji su puse metų. Kiek iš jūsų tai žino? Buvo pažadėtos septyniasdešimt savaitių. Pasakyta: „Mesijas ateis ir viduryje bus užmuštas“. Tris su puse metų Kristus pamokslavo, buvo užmuštas tiksliai po trijų su puse metų, trys metus ir šešis mėnesius Jis pamokslavo.

⁷¹⁵ Ir tada naikinimo bjaurastis, Omaro mečetė buvo pastatyta ant Šventos Žemės; kaip Dievas pasakė, dvidešimt penkis šimtmečius prieš tam įvykstant, kad ji ten stovės. Pranašas matė tai, ir tai matydamas pasakė: „Jie bus. . . Pagonys ten valdys, kol baigsis pagonių laikotarpis“.

⁷¹⁶ Taigi, ten dar pažadėti trys su puse metų. Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, šie liudytojai iš Apreiškimo 11 pranašauja tūkstantį du šimtus šešiasdešimt dienų; tiksliai trys su puse metų. Dabar . . . ir jie buvo apsilvilkę ašutinėmis. Taigi, pažiūrėkite į jų tarnavimą, kas jie tokie. Taigi, šie du liudytojai yra nužudomi.

⁷¹⁷ Taigi, jie. . . Jie sugrižo pas žydus po pagonių Bažnyčios Paėmimo. Pagonių Bažnyčia keliauja Namu Vestuvių Vakarienei, ir kaip Rebeka buvo paimta ten, kur buvo Abrahamas, su Izaoku, ir ten susituokė. Rebeka ir Izaokas išėjo, turėdami pilną paveldą visko, ką turėjo Abrahamas, visa tai perėjo Izaokui. Absoliučiai! Ir tai negalėjo atitekti Izaokui, kol pirma Izaokas nebuvo vedęs. O aleliuja! Štai taip.

⁷¹⁸ Ir Kristus tampa. . . Dievas gyvena tame tobulame, užbaigtame vedusiame kūne amžinai ir per visą Amžinybę.

Kai Avinėlis ir Nuotaka susituokia Danguje, ji išeina, turėdama visą paveldą. Absoliučiai! Izaokas ir Rebeka išėjo turėdami visą paveldą.

719 Ir kol vyksta ši ceremonija Danguje, kai Nuotaka, pagonių Nuotaka susituokia su Princu (Dievo Sūnumi), Šlovėje; kol jie tuokiasi, ten dar yra trys su puse metų, tuo laiku, kol . . . Mozė ir Elijas . . .

720 Kuris, Mozė niekada nebuvo . . . ne, jo kūnas buvo paimtas. Angelai pasiėmė jį, jis nenumirė, jis nesuiro. Jis buvo tobulas Kristaus provaizdis. Jis mirė ir Angelai paėmė jį, ir netgi šėtonas nežinojo, kur jis buvo palaidotas, ir bandė ginčytis su arkangelu Mykolu dėl jo palaidojimo. Taip pasakys Biblijoje. Dievas paėmė jį, Paėmėme.

721 Ir Elijas, kai jis vaikštinėjo ten, Dievo pranašas, nuėjo prie Jordano, nusiėmė savo apsiaustą ir sudavė juo per vandenį, ir jis persiskyrė kairėn ir dešinėn. Jis užlipo į kalną. Eliziejus pasakė . . . Paklausė: „Kodėl tu seki paskui mane?“

722 Jis atsakė: „Aš noriu, kad tavo Dvasios būtų dvigubai ant manęs“.

723 Tarė: „Tu prašai sunkaus dalyko, bet jei pamatysi mane, kai aš išeinu“. Jis nenuleido nuo jo akių.

724 Ir po kurio laiko iš Dangaus nusileido ugninis vežimas ir ugniniai Angelai, ugniniai žirgai, ir Elijas įlipo, ir pakilo į Šlovę. Jis niekada nepatyrė mirties, jis buvo perkeltas, jis turėjo mirti!

725 Ir jeigu jūs stebėsite šiuos du pranašus iš Apreiškimo 11, jie daro būtent tą patį, ką darė Mozė ir Elijas. Jūs sakote: „Broli Branhamai, ar jūs norite pasakyti, kad Elijas ir Mozė vis dar gyvi?“ Absoliučiai!

726 Na, prieš Atsimainymo kalną . . . Prie Atsimainymo kalno, prieš Jėzui einant į Kalvariją, ten stovėjo abu, Mozė ir Elijas stovėjo ir kalbėjosi su Juo. Žinoma, jie buvo, jie nėra mirę. Ir jie niekada nemirė; jie mirtingi, jie turi mirti. Taigi jie tiesiog yra šlovingame būvyje, laukdami to laiko.

727 Ir tuomet, kai jie grįžta ir pamokslauja lygiai trejus su puse metų Šventosios Dvasios Krikšto patepimu, tuo metu, kai palaiminimai atimami iš pagonių (ir Bažnyčia yra paimama); ir šalta, formali bažnyčia yra medžiojama kaip šunys, komunistų ir Romos partijos, ir kai jie yra medžiojami ir žudomi. Jie—jie tada žudomi; tie pranašai pamokslauja tris su puse metų, ir Biblijoje pasakys, kad jie buvo žudomi dideliais . . . gatvėje, dvasiškai vadinama Sodoma ir Egiptu, kur buvo nukryžiuotas mūsų Viešpats. Tai ten, Jeruzalėje; suprantate, grįžtant į Jeruzalę, dvasiškai pavadinta.

728 Ir jie gulėjo gatvėje tris dienas ir naktis. Ir tuomet, pasibaigus toms trimis su puse dienoms, gyvybės dvasia įeina į juos, ir jie

prisikelia. Jie turėjo mirti kaip ir kiti mirtingieji, jie turėjo tai padaryti. Ir kai jie nužudė šiuos du pamokslininkus . . .

729 Jie pamokslavo prieš blogį, ir jie nuleido ugnį iš dangaus. Kas tai darė? Suprantate? Jie siuntė iš dangaus negandas ir ištikdavo žemę taip greitai, kaip . . . ir bet kuriuo metu, kada tik jie norėjo. Ir jie nuleido ugnį iš dangaus. Ir jie sustabdė dangų nuo lietaus, tiek ilgai, kiek tik jie norėjo. Kas tai buvo? Būtent Mozė ir Elijas. Ir tai yra šie du liudytojai.

730 Ir kai jie kankino bažnyčią, ar pasaulį, savo pamokslavimu; ir susigražindami žydus, ir atvesdami juos į atgailą, gražinant juos atgal į tikėjimą. . . Kai jie pamatys Jėzų, ateinantį dėl Nuotakos, jie sakys: „Štai, tai mūsų Dievas, kurio mes laukėme. Tai Jis!“ Bet Jis ateina ne dėl jų; Jis ateina dėl Savo Nuotakos. Ir Jo Nuotaka . . .

731 Kai Juozapas iškeliavo į Egiptą, jis nepasiėmė su savimi savo brolių, bet ten jis gavo savo nuotaką. Absoliučiai! Bet kai jis atsidengė savo broliams, ten daugiau nieko nebuvo. Tiksliai taip. Ir kai Jis atidengs Save tiems žydams, ten daugiau nieko nebus, išskyrus žydus. Ten yra tie, kurie nužudė Juozapą, stovi ten; ir jis pasakė: „Na, aš esu Juozapas, jūsų brolis“. Ir jis verkė.

732 Ir jie tarė: „Dabar mes žinome, mes už tai atsakingi, kadangi mes jį nužudėme“.

733 Tas pats dalykas, tie žydai turės tą didelį vargo laiką, tiesiog prieš pat atėjimą, taigi, vykstantis persekiojimas gražina juos atgal į tėvynę. Tai suvarys juos, kaip avių bandą, atgal ten ant Karmelio kalno.

734 Kai Viešpats Jėzus ateis Savo Nuotakos, ir jie pamatys Jį, jie sakys: „Štai Tas, kurio mes laukėme, štai Jis!“ Jis pakils su išgydymu Savo sparnuose. Teisingai.

735 Ir bažnyčia, žydų likutis, kai jie pagaliau nužudys tuos du pranašus, ir jie gulės gatvėje, dvasiškai vadinamoje Sodoma ir Egiptu, kur buvo nukryžiuotas mūsų Viešpats, jie siunčia vieni kitiems dovanas (taip daro pasaulis).

736 Taigi, broli Palmeri, štai taip. Pažvelkite atgal į Romos istoriją, ir jūs sužinosite, kad visame pasaulyje yra tik viena tauta, kuri po mūsų siųsdavo dovanas, tai Romos imperija.

737 Štai kodėl aš kalbu, kad antikristas ateina iš Romos. Žvėris ateina iš Romos, jis negali ateiti iš Maskvos. Jis ateina iš Romos, raudonas drakonas, kuris atsistojo prieš moterį, kad prarytų jos Kūdiki, kai tik Jis gimė. Tas šėtonas, kur buvo tas šėtonas? Kas jis buvo? Imperatorius Augustas, kuris pasiuntė ir išžudė visus dviejų metų vaikus. Raudonas drakonas, drakonas, *žvėris* reiškia „valdžia“. Romos valdžia persekiojo ir bandė surasti tą Kristų Kūdiki.

738 Ir tai tas pats! Kiekvieną kartą, kai romėnai, senieji pagonys romėnai pasiekdavo didelę pergalę, jie siųsdavo vieni kitiems

baltus akmenis ir visa kita, kaip dovanas, kaip atminimą. Taigi tie akmenys, kurie buvo... Kas tai buvo, buvo nedidelės dovanėlės, siunčiamos tarp Romos bažnyčios. Absoliučiai! Būtent. Tai turi būti.

⁷³⁹ Aš stovėjau tiesiai ten, Vatikano mieste, ir sulyginau tai su Biblija. Popiežius dėvi trigubą karūną, *Vicarivs Filii Dei*, visi tie dalykai, kuriuos aš girdėjau, ir taip toliau, tai yra absoliuti tiesa; religinė grupė, kuri valdo kiekvieną tautą po Dangumi, ir ji valdo. Štai taip, taip ir yra.

⁷⁴⁰ Nieko prieš katalikus (ne, pone), jie tokie pat geri kaip ir visi kiti, bet jų religija yra neteisinga pagal šią Bibliją. Jei ši Biblija teisinga, jie klysta. Jie sako, kad jie ne... „Nesvarbu, ką sako Biblija, svarbu, ką sako bažnyčia“. Mes tikime, kad Biblija kalba, turinti aukščiausią valdžią! Absoliučiai - tai Dievo Žodis.

⁷⁴¹ Taigi jūs matote ten, tie akmenys, kuriuos ten siūsdavo, iš Apreiškimo čia, yra akmenys, kurie buvo dovanos, siunčiamos vienas kitam. Ir tai tik parodo... Biblijoje pasakyta, čia Apreiškimo, pasakyta: „Tegul tas, kas turi išmintį, suskaičiuoja žvėries skaičių. Tegul tas, kas turi išmintį padaro *tą ir tą*. Tegul tas, kuris turi tam tikrų dovanų dvasią, daro *tai ir tai*“. Jūs matote, kokia tiesiog yra bažnyčia?

⁷⁴² Jaunuolis ši rytą paklausė manęs apie dvasines dovanas, apie kalbėjamą kalbomis. Jaunuolis, labai nuoširdus, aš manau, kad vieną iš tų dienų jis taps tarnautoju. Ir apie bažnyčią, aš pasakiau: „Čia tiek daug viso to, kas yra kūniška. Mes nenorime to, bet mes norime tikrų dalykų. Mes trokštame tai turėti“.

⁷⁴³ Jūs negalite eiti ir mokyti to bažnyčioje; pirmas dalykas, žinote, jūs turite, vieną kalbantį kalbomis, kitą turi psalmę, tuomet jums tenka kovoti su tuo dalyku. Bet kai Dievas suvereniai suteikia dovaną, ji pati pasireiškia. Teisingai. Suprantate, tai Dievo dovanos, tai ką Jis siunčia Bažnyčiai, kad nugalėti.

⁷⁴⁴ Taigi, antikristas turi kažką panašaus į už ir prieš, jis turi iškreiptą veikimo būdą. Ir tai yra Romos imperija, kur siunčiamos dovanos vienas kitam, natūralios dovanos. Dievas siunčia dvasines dovanas nugalėtojams; romėnai vienas kitam siunčia žemiškas dovanas.

⁷⁴⁵ Mes tikime, kad Šventoji Dvasia yra Dvasia, mes gauname ją per krikštą, kuris ateina iš Aukšto.

⁷⁴⁶ Katalikų bažnyčia moko: „Šventoji komunija yra Kristaus kūnas; kai jūs priimate šią duoną ir košerą, *tai* yra Šventoji Dvasia, Šventoji Dvasia, šventoji komunija“. Suprantate?

⁷⁴⁷ Mes tikime, kad tai yra duonos gabalėlis, mes netikime, kad tai yra Kristaus kūnas, (mes kaip tik ruošiamės priimti tai po kelių minučių). Mes tikime, kad tai simbolizuoja Kristaus kūną. Bet tai nėra... .

⁷⁴⁸ Tai yra skirtumas tarp katalikų ir protestantų mokymo. Suprantate? Katalikų bažnyčia sako: „Kūnas yra . . . Duona yra tiesioginis kūnas. Bažnyčia turi jėgą tai perkeisti“. Ar jūs kada nors matėte kataliką, praeinantį pro bažnyčią, nulenkiantį galvą, persižegnojantį? Ir kadangi ta nedidelė ugnis dega ten bažnyčioje po tuo mažu altorėliu. Jame ten yra maža švieselė, ir ten padėta ta košero duona. „Ir tai yra Kristaus kūnas. Ir kai jūs tai paimate, jūs absoliučiai paimate tiesioginį Kristaus kūną per pirmą savo komunią ir per išpažinimą, ir taip toliau. Jūs tiesiogine prasme priimate Kristaus kūną“.

⁷⁴⁹ Mes sakome, kad tai *simbolizuoja* Kristaus kūną, suprantate, tai ne kas kita pasaulyje, kaip tik duonos gabalėlis. Ir nesvarbu, jei tai būtų ne duona, jei tai būtų kažkas kita, tai turėjo simbolizuoti tiesiog tą patį. Tiesiog—tiesiog tiksliai. Ar jie . . .

⁷⁵⁰ Kaip tie žmonės, kurie sako: „Aš nenorėčiau krikštytis baseine, aš noriu krikštytis upėje“.

⁷⁵¹ Kokį tai sudaro skirtumą, svarbu tai, kad esate pakrikštytas? Jeigu tai baseine, ir . . . Na, Pilypas buvo pakrikštytas vandens telkinyje. . . kai eunuchas buvo pakrikštytas. Kai Pilypas krikštijo eunuchą vandens telkinyje, Šventoji Dvasia jį taip pagavo, kad Ji nunešė Pilypą, ir jo nebematė, buvo už dviejų šimtų mylių. Jį nunešė Dvasioje, davė jam vežimą tiesiai iš Dangaus, už dviejų šimtų mylių. Amen. Nuostabu!

Dabar:

Kur bus šventieji po tūkstančio metų karaliavimo? Ir kokios rūšies kūną jie turės? Aš sugrįšiu prie šito po minutės. [Brolis Branhamas atsako į šį klausimą, nuo 820 pastraipos, kaip klausimą 74—Red.] Jie bus su Jėzumi.

⁷⁵² Gerai, septintas klausimas:

72. Kaip mes teisime angelus?

⁷⁵³ Tai rasite. . . Kaip mes teisime angelus? Būdami Dievo sūnūs ir dukterys. Angelai yra tarnai; mes esame Dievo sūnūs ir dukterys. Ir Biblijoje pasakyta, kad mes teisime angelus. Teisingai. Taigi, dabar, jeigu jūs . . .

8-as klausimas:

73. Kodėl plaukai, kadangi dėl angelų, iš Pirmo Korintiečiams?

⁷⁵⁴ Taigi, kas nors atverskite man Pirmą Korintiečiams, 11-ą skyrių, ir mes ten pažiūrėsime, kad jūs sužinotumėte, jog. . . Pirmame Korintiečiams, 11-ame skyriuje, mes sužinome, kad Paulius kalba. Leiskite man minutėlę pereiti prie to, ir tuomet mes greitai perskaitysime, ir tada mes—mes tai užrašysime.

⁷⁵⁵ Aš turiu kai ką pasakyti kas liečia šią kitą eilutę čia, kur aš tikiuosi, Viešpats duos tai mums tokiu būdu, kaip pas mus tai turi būti. Jei kas nors suras tai. . . Aš manau, tai 11-as skyrius, taip, gerai. Dabar klausykite atidžiai, labai atidžiai, kad jūs

suprastumėte. Taigi, pasiimkite visą savo sąžinę ir įsidėkite ją į savo liemenės kišenę, kol aš tai perskaitysiu, suprantate, komentarą apie Tai. Klausykite labai atidžiai, tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS:

Būkite mano sekėjai, kaip ir aš...esu Kristaus.
(Paulius pasakė: „Jūs sekite manimi, kaip ir aš seku Kristumi“.)

Taigi aš giriu jus, broliai, kad jūs prisimenate mane visame kame, ir laikotės įsaku, kaip aš perdaviau... jums.

Bet aš norėčiau, kad jūs žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus; ir moters galva yra vyras; ir Kristaus galva yra Dievas.

756 Matote, kaip tai yra? Dievas, Kristus, vyras, moteris. Dabar:

Kiekvienas vyras, melsdamasis ar pranašaudamas apdengta galva, daro gėdą Kristui.

Bet kiekviena moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja neapdengta galva, daro gėdą savo galvai:...

757 Taigi, mes paimsime tik minutėlei ir parodysimės jums, kad plaukai moteriai yra jos apdangalas:

...nes tai...nes tai yra vienas ir tas pats, kaip kad ji buvo nuskusta. (Tai reiškia, kad jei—jei ji ketina nusikirpti plaukus, tegu nusiskuta juos.)

Nes jeigu moteris nėra apsidengusi, tegul ir nusikerpa: (nusikirpti reiškia nusiskutusi, suprantate)...bet jei moteriai gėda būti nusikirpusiai ar nusiskutusiai, teapsidengia.

758 Taigi, mes pereiname tiesiai prie klausimo, kurį jūs čia užduodate. Suprantate? Gerai, taigi, yra neteisinga moteriai kirpti savo plaukus, pagal Bibliją. Dabar jūs paklausykite tiesiog čia, ir pažiūrėkite, ar Biblija nesuteikia vyrui teisėtos teisės palikti savo žmoną, jeigu ji kerpa savo plaukus, pažiūrėkite, ar tai tiesa ar ne.

Jei vyras...Nes vyras iš tiesų neturėtų apsidengti galvos (tai yra, turėti ilgus plaukus), nes jis yra pagal Dievo atvaizdą ir Dievo šlovė: bet moteris yra vyro šlovė. (Ar jūs kada nors pagalvojote apie tai?)

759 Dabar aš noriu čia stabtelėti, kadangi aš noriu, kad tai tikrai gerai įsiskverbtų, suprantate. Ir dabar atminkite, aš mačiau dešimtis tūkstančių nuostabių moterų (pažįstu jas tiesiog dabar, ir daugelis iš jų sėdi šioje bažnyčioje), pas kurias trumpi plaukai, tai krikščionės. Ir aš pasisakau ne prieš jus, bet kokiū būdu jūs buvotė mokomos. Suprantate? Štai taip. Jūsų pamokslininkas niekada jums šito nesakė. Bet jeigu kuri nors iš moterų, esančių

netoliese bažnyčios kaip ši, tuomet jos kaltos. Suprantate, nes mes, žinoma, kalbame joms apie tai.

760 Taigi, dabar pažvelkite į tai:

. . . vyras . . . Nes . . . (7-a eilutė) . . . Nes vyras . . .

761 Dabar, kas čia kalba? Taigi, kartais moteris sako: „O, Paulius buvo nekenčiantis moterų“.

762 Na, dabar kol mes kalbame apie tai, tiesiog atsiverskime Galatams 1:8 ir pažiūrėkime, ką Paulius sako apie tai, suprantate, Galatams 1:8. Jūs sužinosite, kad Paulius čia, Galatams 1:8, pasakė:

. . . nors mes ar angelas iš dangaus skelbtų jums kitokią nors kitą Evangeliją, nei ši, kurią jūs jau girdėjote, tebūnie jis prakeiktas.

763 Taigi, nekaltinkite manęs, jūs kaltinkite Jį, suprantate.

Nes vyras iš tiesų neturėtų apsidengti galvos, nes jis yra Dievo šlovė ir atvaizdas: bet moteris yra vyro šlovė ir atvaizdas.

764 Dabar pažiūrėkite į sekančią eilutę:

Nes vyras nėra iš moters; bet moteris yra iš vyro.

Taip pat ne vyras buvo sukurtas moteriai; bet moteris buvo sukurta vyrui.

765 Taigi, tai aš kalbu su tikra meile ir švelnumu, ir aš tikiuosi, kad jūs tai suprantate taip pat, kaip aš tai sakau. Bet Amerika . . . Kaip tarptautinis keliautojas, Amerika, iš viso pasaulio tautų, turi gėdingiausias, degradavusias elgesio normas savo moterims. Paryžius, Prancūzija, galėtų būti dangoraižiu, šalia to, ką Amerika leidžia daryti savo moterims. Tai gėda!

766 Ar jūs suvokiate, kad Amerikos dievas yra moteris? Aš galiu jums tai įrodyti pagal šią Bibliją. Tai tiesa. Ar jūs suvokiate, kad taip ir turi būti, kad Katalikų bažnyčia galėtų inešti savo mokymą apie mergele Mariją?

767 Taigi, jei moteris nebuvo sukurta dėl vyro, ne . . . Jei vyras nebuvo sukurtas moteriai, bet moteris sukurta vyrui, tuomet kaip jūs ketinate garbinti moterį? Suprantate? Taigi, kas tai padarė, tai prasidėjo Paryžiuje ir nusileido Holivude. Dabar Paryžius turi atvykti į Holivudą, kad galėtų paimti jų modelius, ir jų madas ir kitą, tai mūsų amerikiečių moterų degradacija.

768 Kas tai yra? Mūsų tauta pasidarė tokia niekinga, kad jau atleidžia iš darbo vyrus, ir į tas vietas paskiria moteris, kol vos ne devyniasdešimt procentų iš jų - prostitutės. Ir kalba apie tai, kad vyrų nebėra, žinoma, tai dėl to, kad moterys dirba jų darbo vietose. Ir jie taip nusižemino, kol paskyrė moteris tvarkos saugotojomis gatvėse. Tai yra gėda, bet kuriai tautai! Taip, pone. Ką jūs ruošiatės dėl to daryti?

769 „Ką jūs darysite su tuo, broli Branhamai?“ Aš turiu gerbti tai, aš esu Amerikos pilietis, aš darau tai, ką liepia daryti didysis bosas. Jei aš kada nors . . . Jei—jei šeima kada nors praras pagarbą šeimai (vaikai praras pagarbą tėvams), ta šeima subyrės į gabalėlius. Jei—jei bažnyčia kada nors praras pagarbą savo pastoriumi, na, su ta bažnyčia baigta. Ir jei tauta kada nors praras aukščiausiojo teismo pagarbą ir jo sprendimui, ta tauta subyrės į gabalėlius. Būtent taip. Mes turime gerbti tuos dalykus, kadangi jie yra didis bosas, suprantate. Bet tai nėra teisinga nuo pat pradžių. Absoliučiai!

770 Ar jūs žinote, kad vyras Biblijoje . . . Pradžios 1-ame skyriuje, kai Dievas sukūrė moterį ir—ir vyrą, ir sukūrė vyrą ir moterį, ir Dievas pasakė Ievai, kad: „tavo vyras viešpataus tau, bus tavo valdovas“? Pasakykite tai Amerikoje ir pažiūrėkite, kur jūs atsidursite! Vaikine, tai nėra taip, moteris viešpatauja virš vyro; jos turi tai daryti, viešosios vietos yra įrengtos . . .

771 Aš galėčiau atvesti moteris, jei man reikėtų, iš savo kambario ten, dešimtimis, padorių moterų . . . Aš nesakau, kad visos moterys neturėtų kada nors dirbti; galbūt jos turi sergantį vyrą ar dar kažkas, ir jos turi dirbti. Bet jei nėra tokio būtinumo, tai joms nedera tai daryti. Jų vieta yra namuose, savo nedidelėje pilaitėje, būtent ten jos turėtų būti.

772 Ir mūsų amerikietėms buvo suteikta privilegija eiti ir gyventi prabangoje ar mirti. Netgi pas visus gyvūnus ir taip toliau, kai tas dalykas paima viršų, tai vyksta ir nuo to degraduoja visa jų rūšis.

773 Afrikoje yra mažas paukštelis, ir ji yra mažas kirstukas.

774 Taigi, paprastai patelė, iš jų dviejų, visada būna negražesnė. Patinas visada gražiausias, elnio patinas, briedžio patinas, fazano patinas, gaidys, ir visada yra pats . . . Kadangi, patelė yra namų paukštis. Ji sėdi lizde, ji augina savo mažylius. Ji pasislepia nuo vanago, gyvatės, kojotų, ar dar ko nors, suprantate, kad užaugintų savo mažylius.

775 Bet rūšyje, kur ta . . . ar lytyje, ta—ta—ta moteris, ar patelė, ima viršų grožyje - visada yra degraduojanti rūšis. Afrikoje, jūs paimkite paukštį . . . Ten yra mažas paukštelis, ir vienintelis žemynuose, kuriuos aš žinau, kur patelė yra gražesnė už patiną. Ir kai ji daro . . . Tai—ta paukštelė nuolatinau užsiima prostitucija. Ji skraido aplink ir suranda patiną, ir nuskrenda, padeda kiaušinius, po to kai ji susiporavo su vienu, ir palieka patiną perėti kiaušinius, kol ji išskrenda ieškoti kito patino. Būtent taip. Suprantate? Suprantate, ką aš turiu omenyje?

776 Ir, dabar žiūrėkite, Amerikoje šiandien, mūsų moterys. Prieš keletą dienų, jaunuolis iš Kentukio papasakojo man, kad vienoje gamykloje Kentukyje, dirba aštuoni šimtai moterų. Ir jis pasakė: „Aš galiu jaustis užtikrintai, prisiekdamas, kad keturi šimtai iš jų neabejotinai yra gatvės prostitutės, ir ištekėjusios moterys

su vaikais“. Vienas vyrukas paėmė savo žmoną ir sudaužė ją pagaliu, po to vos neužmušė jos. Ir kitas nuėjo ir nušovė vyrą. Ir dar kitas pjaustėsi ir mušėsi. To neturėtų būti. Tai neteisinga.

777 Sugražinkite moterį atgal į virtuvę, kur ir yra jos vieta, tada viskas bus gerai. Bet jūs išleidžiate ją į darbą viešojoje vietoje, jos nebėra. Abso- . . . Aš nesakau, kad . . .

778 Amerikietės prunkščia nosimi ir sako: „Nieko Tame nėra“. Ir: „Parodykite man“. Žinoma, jūs turite tai daryti, kadangi Biblijoje išpranašauta, jūs tai darysite. Jūs turite tai daryti.

779 Ir čia, kai . . . Būdavo, labai seniai, metodistų bažnyčioje, jei moteris nusikirpdavo plaukus, ją išvarydavo iš bažnyčios. Žinoma, jie išvarydavo. Taip, tikrai taip. Nazariečiai, Šventumo Piligrimai, sekmininkai, jie visi taip elgėsi. Kas atsitiko?

780 Žinote, kodėl? Jūs pastatėte už sakyklos bailius. Būtent taip. kažkas bijo, kad jų nuolatinis pajamų šaltinis . . . bijo, kad juos atskirs nuo bažnyčios, kad juos išvarys iš bažnyčios. Jiems neužtenka drąsos tvirtai stoti už Dievo Žodį, nesvarbu, ar Jis žeidžia, ar Jis nežeidžia. Tai tiksliai taip.

781 Paklausykite čia, vyras yra valdovas. Nemanykite, kad jūs valdysite namus. Jūs nesate namų valdovė. Jūs visiškai . . . Jūs dabar nesate vergė, bet jūs esate pagalbininkė. Ir Adomas . . . Vyras viešpatauja savo žmonai, ir tik jis vienas atsakingas už savo žmoną. Dievas lieps vyrui atsakyti už savo žmoną. Taigi, dabar paskaitykite ir pažiūrėkite, ar Dievas tai sako.

Nes vyras iš tiesų neturi apsidengti galvos, kadangi jis yra Dievo atvaizdas ir šlovė: . . .

782 Dievas nėra moteris, Dievas yra Vyras. Žinote, kai jie padaro mergelę Mariją ir visa kita, ir tarpi- . . . ar tarpininkavimas ir visa kita, ir meldžiasi mergelei Marijai, jūs žinote, ką man tai primena? Didžioji deivė Diana, dėl kurios Paulius papriekaištavo ir išvarė. Tai tiesa. Jis pasakė: „Na, Dievas nėra moteris!“

783 Akmuo nukrito lauke, ir jie sakė, kad deivė numetė savo atvaizdą, štai dėl ko moteris Korinte, ir ten, kur . . . kurios garbino Diana, jos norėjo tapti pamoklininkėmis.

784 Jos pasakė: „Na, dvasia mums pasakė, kad mes galime pamokslauti“.

785 Jis pasakė: „Ką? Argi iš jūsų išėjo Dievo Žodis, ir tai išėjo tik iš jūsų? Jei kas mano esąs pranašas ar dvasinis žmogus, tegu jis pripažįsta, kad tai, ką aš jums sakau, yra Viešpaties įsakymai: te moteris tyli ir būna pavaldi bažnyčioje, tegul nemoko ir negali turėti jokios valdžios“. Būtent taip! Tai, ką sako Raštas. Suprantate? Ir Dievas lieps grupei pamoklininkų atsakyti už tai Teismo Dieną.

786 Na, klausykite! Jūs sakote: „Na, aš sakau jums, mane to išmokė“. Dabar jūs daugiau žinote! Teisingai. Jeigu jūs ar kas

nors pradeda vartoti vaistus, ir kas nors jums pasako, kad tai arsenas, ir jūs—ir jūs vis tiek einate ir išgeriate juos, tai po viso to, tai jūsų pačių kaltė. Suprantate?

787 Dabar paklauskite tai:

Nes ne vyras iš moters; bet moteris iš vyro.

Dėl to moteris privalo turėti ant savo galvos valdžios ženklą, dėl angelų.

788 Ar kas nors iš jūsų tai skaitė? Pirmas Korintiečiams, 11-as skyrius ir 10-a eilutė. Jeigu jūs atkreipėte dėmesį, „valdžia“ (Kodėl?) „dėl angelų“, Pirmasis Korintiečiams, nes angelai - yra žmogus, pasiuntinys. Pažvelkite, tai vėl mažoji „a“. Kur kalbama apie Angelus, apie Dangiškus Angelus, tai yra didžioji „A“, didžioji „A“. Kur yra mažoji „a“, - tai žmonės angelai.

Tačiau, Viešpatyje, nei vyras . . . ar moteris . . . nei yra moters be vyro—be vyro.

Nes kaip moteris yra iš vyro, taip ir vyras yra per moterį; . . . visa yra iš Dievo.

Spręskite . . . patys: ar dera moteriai melstis Dievui (trumpais plaukais) neapsigaubusiai? (pagalvokite apie tai dabar)

789 Dabar žiūrėkite:

Ar net ir pati prigimtis jūsų nemoko, kad, jei vyras turi ilgus plaukus, . . .

790 Sakote: „Kam tai buvo skirta?“ Plaukams. Argi jūs nematote, apie ką kalba Paulius? Apie plaukus, ilgus plaukus! Jei . . . Moteris turėtų turėti ilgus plaukus. Dabar 14 eilutė:

Ar net ir pati prigimtis jūsų nemoko, kad, jei vyras turi ilgus plaukus, tai jam gėda?

791 Ar supratote tai? Yra gėda vyrui turėti ilgus plaukus, bet mot- . . . tai moters vieta. Dievas sukūrė vyrą kitokį nei moteris, lytimi, išvaizda ir viskuo kitu. Ji neturėtų dėvėti drabužių . . . Biblijoje pasakyta, kad, „Jeigu moteris užsidės kelnes ar bet koki drabužį, priklausantį vyrui, tai yra pasibjaurėjimas, nešvarumas ir nešvankumas Dievo akyse“. Ir Dievas lieps jai už tai sumokėti. Ko jūs ruošiatės klausytis? Bet tai yra Biblija!

792 Ir jūs bėgiojate aplink ir sakote: „Na, aš manau, kad tai gražu . . . matant moteris, dėvinčias kelnes“. Bet Dievas sukūrė juos skirtingus, Jis nori, kad jie rengtųsi skirtingai.

793 Ir Biblijoje pasakyta: „Jei moteris apsiliks drabužį, kuris priklauso vyrui, tai yra bjaurastis“. Ar jūs žinote, kas yra bjaurastis? Tai yra „kažkas, kas yra nešvanku Dievo akyse“. Ir Didis Jehova, Kuris žvelgia į jus, kaip į nešvankų dalyką . . . Ir Biblijoje pasakyta . . .

794 Ir jūs, kurios sakote. . . Kai kurios iš jūsų, ponios dabar, su savo jaunomis mergaitėmis, paauglėmis, aštuoniolikos, dvidešimties, leidžiate joms išeiti štai taip apsirengusioms!

795 Ir jūs taip pat, mama! Suprantate? Kai jūs išeinatė ir dėvėtė tas kelnės ir kitus dalykus, ir gyvenatė. . . ir išeinatė į gatvę, ir—ir apsivelkatė tuos drabužius, kuriuos jie dabar gamina, ir atrodote kaip kažkas, kas jūs nesatė. Suprantate? Ir jūs išeinatė į gatvę atrodanti taip seksualiai, jūs galite būti tokia nekalta ir tyra prieš savo vyrą ir visa kita, bet jeigu jūs išeinatė į gatvę ir vyras pažvelgia į jus, kadangi jūs štai taip save pristatėtė, jūs esatė kalta, ir Teismo dieną jums teks atsakyti už svetimavimą su kiekvienu vyru, kuris į jus štai taip pažvelgė. Taip pasakyta Biblijoje.

796 Biblijoje pasakyta: „Kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimavo su ja savo širdyje“, ir jūs esatė kalta, ir būsite. . .

797 Jūs ateisite į teismą ir sakysite: „Viešpatie, Tu žinai mano širdį; aš niekada nepaleistuvavau, aš buvau ištikima savo vyrui“.

798 Bet štai bus vyras, štai bus dar vienas, dar vienas, dar vienas, dar vienas, penkiolika, dvidešimt, trisdešimt, keturiasdešimt jų stovės ir sakys: „Kalta dėl svetimavimo!“ Kodėl? Kažkoks vyras pažvelgė į jus.

799 „Na, aš neturiu su tuo nieko bendra“. Na, kodėl jūs save taip pristatote? Kai Dievas jums pasakė, kad neapsivilktumėtė to, nes tai daryti buvo bjaurastis, ir jūs einatė klausytis „*Kas Myli Siuzi?*“ Arba kaip ten. . .

800 Ar jūs sužinojote, kas atsitiko su tos „*Kas Myli Siuzi?*“ vyru? Jūs visi matėtė tai čia neseniai laikraštyje. Tai išaiškėjo, kai mes buvome išvykę į Kasper, Vajominge. Ir koks jo vardas? Tas vyrukas, kuris. . . tame „*Mes Mylime Siuzi?*“, ar kas—ar kas ten buvo? Tas. . . O, jūs visi pasiliekatė namuose trečiadienio vakarą ir praleidžiatė maldos susirinkimą, kad pažiūrėti. Kas tai dabar? „*Mes Mylime?*“. . . Kaip tai vadinasi? [Sesuo sako: „*Aš Myliu Liusy?*—Red.] „*Aš Myliu Liusy?*“, jos vyras turėtų. . . šlaistėsi aplinkui, buvo pagautas Reno, Nevadoje, su tamsiaode mergina, gyvenantis su ja jau daugelį metų. Ir štai ko jūs pasiliekatė namuose, vietoje to, kad eiti ir pasiklausti Evangelijos. Moteris išpažino tai. O, pasigailėk! Nėra nieko švaraus išorėje Jėzaus Kristaus!

801 Tebus palaiminta tavo širdis, broli, aš—aš pasakysiu jums—jums, vaicine, kai kurie. . . Jūs sakote: „O, tai bent, pažvelkite į klasę“. Kai kurie iš pačių blogiausių grifų, kuriuos mes turime, maitėdos, yra gražūs paukščiai. Jūs negalite spręsti apie paukštį pagal jo plunksnas, suprantate. Taigi, tiesiog prisiminkite tai. O, tai bent!

802 Dabar žiūrėkite:

Argi *pati prigimtis*... (tai 14-a eilutė)... *jūsų nemoko, jog gėda vyrui nešioti ilgus plaukus?* (Tai priklauso moteriai.)

Bet jei moteris turi ilgus plaukus, tai jai yra garbė: . . .

⁸⁰³ Taigi, apie ką jis kalba? Apie skrybėlę, kurią jūs, katalikai, dėvėte bažnyčioje? Ne, tikrai ne! Siek tiek pridengti viršugalvį skepetaite? Jis kalba apie jūsų plaukus!

⁸⁰⁴ Dabar! Ir jeigu moteris nusikerpa savo plaukus, ji nusikerpa savo šlovę, ir yra neleistina melstis prie altoriaus. Suprantate, tiesiog tai, kas čia sakoma: „Argi įprasta moteriai eiti ir melstis nepridengta galva?“ Čia sakoma, sakoma: „Na, ji turi nusikirpti plaukus“. Taigi, tegul ji tuomet plikai nusiskuta. „Ir jeigu ji nusiskus plikai, – pasakyta, – tai negarbė, tai gėda moteriai taip daryti“. Tuomet pasakyta: „Ji turėtų būti prisidengusi“. Taigi, aš tik—aš tik skaitau Pauliaus laišką. Jūs visi, tai priklauso nuo jūsų, suprantate.

Bet jeigu moteris turi ilgus plaukus, tai jai garbė: nes plaukai jai duoti kaip apdangalas.

⁸⁰⁵ Argi čia sakoma, kad jai bus duota skrybėlaitė? Jūs, katalikai ar jūs, protestantai, bet kurie, einantys į bažnyčią ir norintys dėvėti skrybėlę, sako: „Na, aš einu į bažnyčią, turiu užsidėti skrybėlę“. Ne, jūs turėtumėte leisti savo plaukams augti. Štai kur skirtumas. Suprantate?

. . . nes jos plaukai jai duoti kaip apdangalas. (Ir yra gėda jai ateiti į bažnyčią neapsigaubusiai, eiti prie altoriaus melstis).

Bet jei kas norėtų. . . (aš nemanau, kad aš galėsiu ištartį šį žodį g-i-n-č-i. . .) . . . Ginčytis—ginčytis (jūs žinote, kas yra mėgstantis ginčytis), tai nei mes neturime tokio papročio, nei Dievo Bažnyčia.

⁸⁰⁶ Taigi, jeigu jūs norite ginčytis apie tai, jūs ginčykitės su Tuo. Gerai, jeigu jums patinka ginčytis dėl to: „O, tai nesudaro jokio skirtumo. Tegu sau daro. Na, aš manau, tai nieko nereiškia. Aš. . . Tai ne tame, kokie plaukai, bet kokia yra širdis“. Tai tiesa; jeigu širdis yra teisinga, plaukai bus irgi teisingi (M-hm).

⁸⁰⁷ Pirmyn, jeigu jums patinka ginčytis, Paulius pasakė: „Nei mes neturime tokio papročio, nei Dievo Bažnyčia“. Pasakė: „Jei norite priklausyti Kaino pusei, na, tiesiog pirmyn“. Bet Tai, ką sakė Paulius.

⁸⁰⁸ O, aš neturėjau omenyje juokų, kadangi tai ne juokai. Bet aš sakau jums, draugai, tai gėda matyti, kaip visa tai leidžiama daryti. Aš. . .

⁸⁰⁹ Klausykite! Jums, mano brangios seserys, noriu, kad jūs atrodytumėte geriausiai ir būtumėte geriausios, tokios jūs ir turėtumėte būti. Štai tokios jūs turėtumėte būti. Ir jūs turėtumėte būti tokia miela, žvali ir visa kita, kokia tik jūs

galite, kai ateina jūsų vyras, lygiai tokia pat, kai jis buvo jūsų mylimasis. Ir jūs turėtumėte pasitikti jį prie durų tiesiog su—tiesiog su bučiniu, meiliai, kaip tai buvo tą dieną, kai jūs pabučiavote jį prie altoriaus, kad būtų jūsų vyru. Teisingai. Aš nekaltinu jūsų, kad jūs atrodote geriausiai ir esate geriausias. Ir aš noriu, kad jūs tokios ir būtumėte, Dievas žino, kad aš noriu.

⁸¹⁰ Čia prieš kurį laiką aš kalbėjausi su Džek Šuler. Kas girdėjote apie Džek Šuler? Pats žymiausias pamokslininkas pas metodistus. Jis pasakė: „Atėjo moteris ir pasakė . . . plaukai purvini, kramto kramtomą gumą, ir ant jos tik puse rūbų, pasakė: „Jūs žinote, mano vyras daugiau nesitaiksto su manimi““.

⁸¹¹ Jis atsakė: „Aš jo nekaltinu“.

⁸¹² Teisingai. Taigi, bet tai ką jums reikėtų daryti, tai jums reikėtų būti teisingame kelyje. Neimkite savo žvalumo ir grožio iš Holivudo, paimkite tai iš Biblijos, Dievo akivaizdoje. Būkite dama, elkitės kaip dama, apsirenkite kaip dama, būkite švari. Elkitės kaip dama, nedėvėkite tų . . .

⁸¹³ Bet kuris vyras, kuris leidžia savo žmonai išeiti ir dėvėti tuos trumpus drabužėlius prieš vyrus, ir tuos dalykėlius . . . išeiti ant pievelės ir pjauti žolę kieme ir panašiai, pone, aš sakau jums, broli! Aš ne—nenoriu būti piktu, aš . . . Dievas žino, kad tai mano širdis. Bet man teks . . . Man teks daug ką pakeisti, prieš man leidžiant savaį tai daryti. Aš būsiu ten bosu ant kalvos, tol kol aš galėsiu, suprantate; ir kai aš nebegalėsiu, aš išvyksiu iš ten. Teisingai.

⁸¹⁴ O, broli, tai gėda ir negarbė taip elgtis moterims. Ir aš—aš nenoriu, sese . . . Aš—aš nežeminu jūsų, aš tik bandau pasakyti, . . . Mūsų bažnyčia čia neturi narių, žmonės tiesiog ateina čia. Bet tai yra Dievo namai, ir mes būtinai pasakome žmonėms, kad nedėvėtų tokių dalykų. Kad tai yra . . . jūs turėsite atsakyti už tai Teismo Dieną. Dabar, žiūrėkite čia. Ir leiskite savo plaukams augti, suprantate, ir būkite dama.

⁸¹⁵ Dabar:

Taigi tu, ką . . . , aš jums pareiškiu, aš jūsų negiriu, nes jūs susirinkote dėl . . . ne geresniam, bet blogesniam.

Nes pirmiausia, kai jūs susirenkate bažnyčioje, aš girdžiu, kad tarp jūsų yra susiskaldymai; ir taip toliau, . . . (dabar pereinama prie vakarienes stalo)

⁸¹⁶ Dabar paklauskite Tai. Štai kodėl, kad angelai . . .

⁸¹⁷ Taigi, broli Palmeri, aš nesakau jums šioje garsajuostėje, jūs pamokslaujate tą patį ten, ką aš darau čia. Bet visiškai gerai žinote, būdamas pamokslininku, jūs žinote, kad tai yra Tiesa, broli. Gerai.

⁸¹⁸ Taigi *angelai* čia yra „žmonės“. Jei pastebėjote tai, broli Palmeri, tai yra iš mažosios raidės „angelai“. Ir toliau

Biblijoje. . . Jis kalba apie vyrą ir jo žmoną, suprantate, štai kokia yra tema.

819 Štai kokių būdu žmonės taip susipainioja Biblijoje, jie sako: „Na, Dievas sako vieną dalyką *čia*, ir kitą. . .“ Ne, jūs—jūs nukrypstate nuo temos. Laikykitės tos pačios temos, štai ir viskas. Jis kalba apie vyrą ir žmoną.

820 Taigi, dar vienas dalykas, kurį aš noriu paliesti, tiesiog prieš mums užbaigiant, tai užims apie dvi minutes:

74. Kur bus šventieji po tūkstančio metų karaliavimo? Ir kokios rūšies kūną jie turės?

821 Aš manau, kad tai pats mieliausias klausimas, man tiesiog patinka. Taigi, pažvelkime tiesiai į tai.

822 Pradžioje, Dievas. . . Mes sugrišime prie mūsų Hebrajų mokymo, tiesiog kelioms minutėms. Dievas buvo tas didingas, didelis septynių spalvų šaltinis. Kiek iš jūsų tai žino? Suprantate? Ir kiek iš jūsų žino, kad Dievas turi septynias Dvasias? Neabejotinai, septynias Dvasias. Ir avinėlis ten turėjo septynias akis ir taip toliau, ir dabar visa tai susijungia kartu. Suprantate? Taigi tai buvo Dievas.

823 Dabar, kai Jis (Logos) išėjo iš Dievo, kuris buvo Dievas, išėjęs iš šio vieno didelio šaltinio į kūną, žmogaus pavidalu; ir tai sukūrė Logos, kurį mes vadiname teofanija.

824 Taigi, jeigu jūs paimsite teofanija, kai jūs žvelgiate į tai, tai žmogus. Dabar, kai mes. . . Taigi, štai kur mes buvome pradžioje. Taigi, jūs dabar to nesuprantate, bet jūs buvote ten pradžioje štai tokie. Kai Dievas sukūrė. . . Kai Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą, Jis sukūrė jam teofaniją. Ir Jis vien tik patalpino jį į kūną. . . Kai Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą, pagal Savo panašumą, jie buvo. . . Pradžios 2, ten buvo. . . ar, aš manau, kad tai yra Pradžios 1:28, „Dar nebuvo žmogaus, žemei įdirbti“, ir Dievas jau sukūrė vyrą ir moterį. Teisingai, „Nebuvo žmogaus, žemei įdirbti“.

825 Tada Dievas nuleido žmogų šiek tiek žemiau ir patalpino jį į gyvūnų gyvenimą, tai yra į šį kūną, tiesiog kaip ir gyvūnai, kad jis galėtų įdirbti žemę, galėtų paliesti. Ta teofanija nepaliesi, ji nemato, nejaučia skonio, kvapo, negirdi; šie pojūčiai, kuriuos mes turime. Taigi Dievas patalpino žmogų žemiau, kad—kad jis galėtų liesti ir jausti.

826 Ir—ir vaikštinėjo po Edeno sodą, pirma, kaip teofanija (kaip Šventoji Dvasia *čia*, dabar vaikštinėja *čia*), jis valdė gyvūnų gyvenimą. Jis kontroliavo viską, bet negalėjo įdirbti žemės, suprantate. Taigi Dievas patalpino jį į kūną, kad jis galėtų įdirbti žemę. Suteikė jam penkis pojūčius, kad jis įdirbtų žemę ir prižiūrėtų vynuogynus, ir—ir taip toliau, ir tuomet žmogus vis tiek atrodė vienišas. O, tai nuostabus paveikslas.

827 Pažvelkite, kai jis buvo sukurtas pirmą kartą, jis buvo sukurtas kaip du žmonės viename. Jis sukūrė abu, vyrą ir moterį, tai buvo žmogus. Biblijoje pasakyta, kad jis buvo. Dievas sukūrė žmogų, abu, vyrą, ir moterį, „sukūrė Jis jį“. Taigi, atkreipkite dėmesį, kai žmogus buvo atskirtas nuo teofanijos ir patalpintas į kūną, jis buvo—jis nebuvo tiesiog visuma ten; dalis jo esybės vis dar buvo teofanija, todėl tai neatrodė gerai.

828 Ten buvo jautis ir karvė, ten buvo arklys, ir ten buvo jautis ir ten buvo visa kita, poromis. Bet Adomas, jis. . . tai buvo. . . Suprantate, kažko trūko. Pats tas troškimas rodė, kad ten buvo partnerė, laukianti jo. Ar supratote tai? Ir tos pačios mintys, kad mes turime mirti čia, kad esame sunerimę ir suglumę, ir mes ilgimės Gyvenimo, kuriame nėra mirties, tai parodo, kad jis laukia mūsų. Suprantate?

829 Ir Adomas buvo vienišas. Ir Dievas, norėdamas parodyti, kad jie negali būti atskirti. . . Taigi, aš sugrįšiu prie to paties dalyko, tik minutėlę.

830 Pažvelkite, Jis niekada nenuėjo ir nepaėmė žemės, ir nesukūrė Ievos, bet Jis sukūrė iš originalios žemės, Adomo. Jis paėmė iš jo šono šonkaulį ir sukūrė jam pagalbininkę, ir tai buvo Ieva. Ji buvo sukurta vyrui ir buvo jo dalis. Ji nuo pradžios buvo jo dalis, kūrinyje - teofanijoje. Ji buvo jo dalis čia, šiame kūrinyje. Ji negalėjo būti atskirta kitame kūrinyje, ji turėjo būti sukurta tame pačiame kūrinyje.

831 Būtent todėl Kristus ir Dievas turėjo būti tas pats Asmuo, tai negalėjo būti nieko skirtingo. Jeigu Jis būtų buvęs geras žmogus ar pranašas, Jis nebūtų buvęs Atpirkėjas; Jis turėjo būti Pats Kūrėjas. Bet Jis dabar tebėra teofanija, jūs matote, toks, koks jis buvo tuomet.

832 Taigi, žmogus atėjo čia, ir jis—jis buvo nuostabus; ir Dievui patiko tai, Jis pasakė: „Tai puiku, te jie būna žemėje ir gyvena ten amžinai. Štai ir viskas; į—į Amžinybę, toliau ir toliau, nenustojant. Tegul tai tiesiog auga, ir kiekvienas augalas duoda vaisių, ir visa kita panašiai. Ir tegul žmogus gyvena, ir žvėrys gyvena, ir visa kita, per amžių amžius. Tai gerai“. Suprantate?

833 Ir tuomet įėjo nuodėmė. Ir aš noriu padaryti šį pareiškimą. Iš. . . Tiek daug žmonių taip baisiai klysta dėl šios Rašto vietos, ir tai yra 23-oje Psalmėje. Jie skaito Ją štai taip: „Taip, nors aš eičiau per *tamsų* mirties šešėlio slėnį“. Taigi, nėra tokio dalyko. Biblijoje nesakoma, kad: „Slėnio tamsus šešėlis. . . mirties šešėlių tamsus slėnis“.

834 Sakoma: „Nors aš eičiau per mirties šešėlio slėnį“. Taigi, prieš tai, kai gali būtų šešėlis, turi būti šviesa, kad atsirastų šešėlis. Suprantate, Dovydas, būdamas pranašas ir po patepimu, jis nesuklydo, jis tik pasakė Tiesą: „Taip, nors aš. . .“ ne, eičiau per *tamsų* slėnį, bet, „per mirties *šešėlių* slėnį“.

835 Tuomet jūs turite turėti tam tikrą procentą šviesos, kad susidarytų šešėlis. Ir tokiu būdu yra čia. Mes esame abu, ir žemiški, ir antgamtiški. Šis kūnas yra pavaldus mirčiai ir gimė per moterį; per nieką kitą, bet per... Ne per Dievą, jūs esate Adomo ir Ievos reprodukcija. Būdami juodas, baltas ar kas jūs bebūtumėte, jūs esate gaminys, Adomo ir Ievos palikuonis. Dėl to jūsų kūnas „gimęs nuodėmėje, pradėtas neteisybėje, atėjo į pasaulį, kalbėdamas melą“. Jūs esate prakeiktas ir pasmerktas nuo pat savo gyvenimo pradžios, netgi be jokių galimybių.

836 Taigi, kadangi dvasia, kurią jūs turite, atėjo jums iš prigimties, ir pagal prigimtį, ateinant iš lytinių santykių, iš vyro ir moters geismo, pagimdo žemišką vaiką. Ir palikite tą vaiką vieną, nemokinkite jo nieko teisingo - jis nuklys. Nemokykite jo nei gero, nei blogo, jis pasirinks blogį. Kadangi tokia yra jo prigimtis.

837 Stebėkite mažą kūdikį, dar tik štai *tokio* ūgio, tiesiog tampa kaip pamišęs; jis tiesiog... jis—jis suspaudžia savo rankutes, veidukas paraudonuoja ir sulaiko savo kvėpavimą. Žinoma. Kas tai? Tai jo prigimtis. Jis perėmė tai iš savo tėvelio ar mamytės; ji turėjo užtektinai temperamento, kad perrėktų pjaunantį pjūklą, ar jo tėtis. Jei ne jie, tai jo senelis arba močiutė. Suprantate, tai atžala.

838 Taigi, tai daro... Jūs gimstate pasaulyje. Jūs ateinate pagal prigimtį, ir visa jūsų esybė yra juoda, purvina ir pasmerкта, prakeikta, ir keliauja į pragarą. Teisingai!

839 Bet kai jūs gimstate iš naujo, tuomet Dievo Šviesa apšviečia į tą sielą (aleliuja), tuomet tai jau ne tamsus slėnis, bet slėnis su jame esančiu šešėliu. Jūs galbūt čia apgaubtas kūnu, ir tai, kas dengia mūsų veidą, bet ten yra pakankamai Šviesos. Ir vieną dieną ta Šviesa ir tamsa turi atsiskirti! Ir kai šviesa šviečia - tamsa pasitraukia. Ir kai mes einame būti su Kristumi tame kūne, tamsa ir mirtis išnyksta, ir mes prasiveržiame į tobulą Šviesą. Šlovė Dievui! Štai taip; daugiau jokių ligų, jokios tamsos, susimaišiusios su tuo.

840 Tiesiog dabar mes turime abu, ligą ir džiaugsmą, ir turime sveikatą ir stiprybę, ir mes turime *sėkmes* ir *nesėkmes*, *pakilimus* ir *nuopuolius*, džiaugsmą ir liūdesį, ir taip toliau. Na, tai tik šešėlis. Mes turime pakankamai šviesos, kad žinotume, jog ten yra Šviesa; ir vis dar esame kūne, žemiškame kūne. Bet vieną dieną išauš Diena. Tai, kada mirties angelas prisės prie lovos krašto, tai kada daktaras pasakys, kad viskas baigta; ir šis žemiškas pasitrauks nuo antgamtiško, ir šviesa sugrįš į Šviesą, ir tamsą sugrįš į tamsą. Tada šis mirtingas apsirengs nemirtingumu. Štai tada šis sugedimas apsirengs nesugedimu. tai, kada šis mirtingasis apsirengs nemirtingumu, ir mes iš laiko kūrinio tapsime Amžinybės kūriniu. Jūs negalite iškeliauti ten

visiškoje tamsoje, jūs turite turėti šviesą tamsoje. Štai taip. Tai kūnas, kuriį jūs gaunate.

⁸⁴¹ Ką mes darome? Na, mano brangus šventas broli, mano brangi šventa sese, prieš pasaulio sukūrimą, kai Dievas sukūrė jus pagal Savo atvaizdą, ar sukūrė vyrą pagal Savo atvaizdą, ir sukūrė moterį pagal vyro atvaizdą, vyro šlovei, Jis sukūrė jus teofanija. Lygiai kaip Jis Pats, kada Jis pasakė: „sukurkime“ kūrinis, kuriuos Jis sukūrė, „sukurkime žmogų pagal Mūsų atvaizdą, pagal Mūsų panašumą, teofanija“. Dievas dar niekada nebuvo tapęs kūnu, Jis buvo teofanijoje.

⁸⁴² Ir Mozė matė Jį. Mozė sušuko: „Viešpatie, leisk man pamatyti Tave“.

⁸⁴³ Jis tarė: „Eik ten ir pasislėpk uoloje, plyšyje“. Ir Mozė nuėjo į tą plyšį; ir kai Dievas praėjo pro šalį, žaibai ir griaustinis. . . Ir kai Dievas praėjo pro šalį, Jis buvo pasukęs Savo nugarą štai *taip*.

Ir Mozė tarė: „Tai buvo Žmogaus nugarą“. Aleliuja!

⁸⁴⁴ Kas Tai buvo? Melkizedekas, kuris nužengė, Salemo Karalius, neturintis nei tėvo, nei motinos, nei dienų pradžios, nei gyvenimo pabaigos. Tai Jis! Ir Jis nužengė. Tai Tas, kuris kalbėjosi su Abrahamu; kuris surinko Sau žemišką kūną, kaip šis, ir „Fju!“ – ikvėpė į jį, įžengė į jį, ir nužengė, ir valgė veršiuką, gėrė karvės pieną, ir valgė sviestą ir kukurūzų duoną. Ir du Angelai.

⁸⁴⁵ Ir kai jie ten išėjo, ir visa tai tiesiog, „Fju!“ – išnyko ir dingo.

⁸⁴⁶ Aš niekada apie tai nepagalvojau. Čia, prieš kuriį laiką, užtaisydamas šautuvo šovinį, aš turėjau 22 kalibro šautuvą, tai 220 Swift. Ir jūs broliai, kurie medžiojate čia, žinote. Mažas šovinys, tai yra keturiasdešimt aštuonių gramų šovinys, maždaug *tokio* ilgio, paprastas 22 kalibro šovinys. Užtaisomas pagal kameros jėgą 30-06. Taigi aš. . . Gamykloje tai užtaisoma maždaug keturiasdešimt keturių šimtų pėdų per sekundę. Gerai, bet jūs galite įdėti pakankamai. . . užtaisyti tai patys, ir jūs galite užtaisyti iki penkių tūkstančių pėdų per sekundę. Ir—ir kitaip, jeigu jūs šaudytumėte. . . Mes anądien šaudėme iš dviejų šimtų jardų, ir kulka atsitrenkdavo į dulkes, ji nulėkdavo dar prieš pasigirstant aidui nuo šautuvo. Štai koks greitis.

⁸⁴⁷ Tada jūs paimate dantų krapštuką (jūs žinote, plokščiąją dantų krapštuko dalį) ir, paimate truputi savo parako ir pripilate tą daikčiuką pilnai paraku, maždaug keturis ar penkis mažus grūdelius, ir užberiate jį ten ant viršaus, ir paskui įdedate į ten šovinį. Atsistojate čia, ir po sekundės jūsų rankoje bus kulka. Šaukite ten, į šerną, esantį už dviejų šimtų pėdų nuo jūsų, ir šernas netgi nepajudės. Kulka sugrižta į savo pirminį būvį, atgal į dujas. Štai kulka, tai vario ir alavo lydinys, ir per vieną sekundės dalį ji grįžta į tai, kol jūs niekada daugiau jos nerasite.

Ji sugrįžta į tai, kaip ji buvo prieš šimtą milijardų metų, atgal į dujas. Tos dujos turi susiformuoti ir vėl tapti variu ir alavu, ir taip toliau, panašiai. Tos dujos turi nusėsti.

848 Taigi, štai taip. Tokiu būdu mes esame čia, mes atėjome iš aukštesnės būtybės. Pradžioje mes buvome pagal Dievo atvaizdą. Šydas ir tamsa neleidžia mums to pažinti dabar. Tačiau Jėzus pasakė savo mokiniams, kad Jis „buvo su jais prieš pasaulio sukūrimą“. Suprantate? Mes buvome! Jūs negalite to žinoti dabar, bet jūs buvote pradžioje. „Ir jei ši žemiška palapinė suirs, mūsų jau laukia kita!“ Aleliuja! Ir tuomet mes persikelsime į šią teofaniją, kurioje mes kadaise gyvenome, kad mes galėtume valgyti ir paspausti ranką. Ir sielos po altoriumi šaukia: „Kiek ilgai, Viešpatie?“

849 Yra septyni laipteliai, vedantys pas Dievą, nes septynios Dvasioms, kai—kai Tai nužengia. Gerai, kai jūs einate po Dievo altoriumi, jos šaukė: „Viešpatie, kiek ilgai? Ar galime mes sugrįžti, per čia?“

850 Dievas pasakė: „Dar truputi, kol jūsų bičiuliai iškentės tą patį, ką iškentėjote ir jūs“. Suprantate?

851 Ir tada sielos sugrįžta atgal, ir jos vėl tampa vyrais ir moterimis, ir gyvena amžinai, kai išnyksta visa tamsa, mirtis ir ligos, ir ir sielvarto tamsa; daugiau nebėra šešėlio, tai absoliuti saulės šviesa!

852 Paklauskite. Štai kas. Tegul būna taip tamsu, kaip tik tai gali būti; tai negali tapti per daug tamsu, kol saulė nesudaužys kiekvieno tamsos gabalėlio. Tamsa ir šviesa negali ilgai išsilaikyti kartu. Nes... Kuri yra galingesnė? Tai šviesa. Ir kai šviesa šviečia, tamsa pasitraukia. Amen. Argi jūs nesidžiaugiate? Argi jūs nesate laimingi, kad jūs žinote? Be abejonės, niekur nėra nė šešėlio. Bet ši palaiminta Šviesa, kuri tiesiog dabar yra mūsų širdyse, kažką liudija: Dievo Sūnų, Dievo jėga.

853 Ir mes vaikštome čia, stebime, kaip nužengia Šventosios Dvasios jėga ir pasklinda po susirinkimą, ir sako: „Jūs buvote ponija *tokia ir tokia*, kuri padarė *tam tikrą* dalyką, *tam tikroje* vietoje. Jus visa *tai* taip ilgai kamavo, bet TAIP SAKO VIEŠPATS: „Atsistokite, jūs esate išgydyta“. Ir luoši bei akli pakyla ant savo kojų. Ir žmogus kaip šešėlis, suėstas vėžio, vėl pakyla gyvenimui ir naujai sveikatai.

854 Nėra jokios abejonės, Jėzus pasakė: „Tai, ką Aš darau, ir jūs darysite“. Ir Jis pasakė: „Aš nieko nedarau, kol Tėvas neparodė Man“.

855 Kas tai yra? Tai Šviesa, kuri ateina ir įsimašo į šią tamsą, suprantate, kad atpirktų mus. Supratote, ką aš turiu omenyje?

856 Taigi, vieną dieną sugrįš atgal ten, ir tuomet, kai teofanija vėl taps nemirtingu kūnu, kaip tai buvo pradžioje, tada ateis

Jėzus, ir Dievas. . . kai Kristus bus vienas. Kristus sėdės Soste, ir visi žmonės bus žmonės. Kristus bus Dovydo soste, Žmogus, Viešpats Jėzus; niekada nemirs. Niekada ir mes nemirsime, niekada nesirgsime, nebeturėsime sielvarto, ir mes gyvensime tūkstantį metų.

⁸⁵⁷ Ir kai baigsis tūkstantis metų šioje žemėje, tada iškils šėtonas; ir ateis antras prisikėlimas, neteisiųjų prisikėlimas. Jie surinks didelę kariuomenę, kaip jūros smėlį, ir jie ateis, kad apsuptų šventųjų stovyklą, ir kai tai įvyks, Dievas iš dangaus išlies ugnį ir siera, ir juos sunaikina.

⁸⁵⁸ Ir Jonas pasakė: „Aš mačiau naują dangų ir naują žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo, ir daugiau nebuvo jūros. Ir aš, Jonas, mačiau Šventąjį Miestą, Naująją Jeruzalę, nusileidžiančią nuo Dievo iš Dangaus, paruoštą kaip nuotaka, pasipuošusią savo vyrui“. Štai taip.

⁸⁵⁹ Ten jis pasakė: „Žmona. . . Avinėlis ir Nuotaka bus ten amžinai“. Ten bus nauja žemė, milijonai ir milijonai kvadratinių mylių. O, tai bent. Miestas, Biblija pateikia Miesto matmenis, penkiolika tūkstančių kvadratinių mylių. Jis yra penkiolikos tūkstančių mylių ilgio, penkiolikos tūkstančių mylių pločio ir penkiolikos tūkstančių mylių aukščio. Būtent tokį Miesto aprašymą pateikia Biblija. Nenuostabu, kad ten nebebus jūros, jai ten nebus vietos.

⁸⁶⁰ O, ten bus toks grožis! Ir ten, ten yra šaltinis, tiesiai prie Dievo Sosto, kuris teka prieš Sostą. Ten yra medis abejuose upės pusėse. . . Gyvybės upės. Ir šiame medyje yra dvylika rūšių vaisių, ir jis duoda savo vaisių kiekvieną mėnesį.

⁸⁶¹ Ten yra dvidešimt keturi vyresnieji. Ten yra Nuotaka. Ten yra keturiasdešimt keturi tūkstančiai, šventyklos eunuchų. O, broli, mes kažkur keliaujame! Tai laukia mūsų ten priekyje. Keturi. . . Dvidešimt keturi vyresnieji. Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai eunuchų. Nuotaka, sėdinti su Kristumi. Tai bent, jūs kalbate. . . Mano Namai, mieli Namai! Amen.

⁸⁶² Pagalvojus, kad aš turiu privilegiją keliauti ten, ir jūs turite privilegiją keliauti ten. Ir kodėl jūs pasirenkate vaikščioti šioje tamsoje ir nematyti Šviesos, mirti ir nueiti į chaosą ir tapti niekuo? Nes kai Šviesa įgys savo aukščiausią valdžią, tamsai nebeliks vietos. Eikite, suraskite, kur dinga tamsa, kai ateina šviesa. Tai yra tada, kai viskas sugrižta pas Dievą. Ji turėjo, tamsa turėjo pradžią, tamsa turi ir pabaigą. Šviesa niekada neturėjo pradžios ir ji niekada neturi pabaigos. Dievas niekada neturėjo pradžios ir niekada neturi pabaigos. Taigi, vieną dieną visas šis ištvirkęs pasaulis su visomis savo nuodėmėmis ir grožiu, taip vadinamu, ir visomis savo fantazijomis ir pojūčiais, ir visu savo žavesiu ir viskuo, išnyks į nieką, ir jo daugiau nebebus. Jo daugiau nebebus, net minties apie jį! Netgi pasakyta: „Apie tai nebebus net prisimenama“.

⁸⁶³ Bet Viešpaties palaimintieji visada bus su Juo. Mes turėsime kūną, panašų į Jo Paties šlovingąjį kūną; ir gyvensime su Juo, ir valgysime su Juo, ir sėdėsime su Juo, ir gyvensime su Juo per amžių amžius ir amžinybę; ir Amžinieji amžiai suksis su pasauliu be pabaigos.

⁸⁶⁴ Ir ši vakarą jūs turite pasirinkimą. Jeigu jūs nesate pasiruošę susitikti toje vietoje, nesvarbu, kiek daug jūs vaikštote į bažnyčią, koks esate geras narys, jūs esate prarastas, kol Kristus nesuteiks jums naujo Gyvenimo toje tamsoje, kurioje jūs vaikštote. Jūs galite būti religingas. Religingas, klausykite, draugai, religija yra intelektualai. Suprantate? Visi Kaino vaikai visada turėjo religiją. Tie žydai turėjo religiją, kai atėjo Jėzus, bet jie atmetė išgelbėjimą.

⁸⁶⁵ Jūs galbūt labai religingas ši vakarą. Jūs galbūt presbiterionas, metodistas, sekmininkas Nazarietis, Šventumo Piligrimas. Jūs galbūt toks religingas; einate į savo bažnyčią ir liudijate, jūs galbūt dainuojate, šūkaujate ir šlovinate Viešpatį, Jūs galbūt atnešate į bažnyčią savo dešimtinę, jūs galbūt gerai elgiatės su savo kaimynu, tai neturi nieko bendro su jūsų Amžinąja paskirtimi. Kainas darė visa tai. Absoliučiai.

⁸⁶⁶ Biblijoje pasakya, kad „kviečiai ir raugės auga kartu“. Sėdi nedidukas kvietys, jis trokšta lietaus, ir taip pat erškėtis. Kai ateina lietus, erškėtis džiaugiasi lietumi lygiai taip pat kai ir kvietys. „Bet, iš jų vaisių pažinsite juos“.

Taigi, melskimės, kol jūs tikrinatė savo vaisius:

⁸⁶⁷ Taigi, Tėve Dieve, ši vakarą čia buvo keletas sunkių klausimų. Galbūt aš atsakiau netinkamu būdu, bet kiek man žinoma; Tu žinai mano širdį. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu priimtum tai. Ir dabar, galbūt, kai kuriuose iš šių klausimų, jeigu aš jų neatsakiau teisingai, tuomet Tu kalbėk į žmonių širdis, ir Tu padaryk viską taip, kaip tai turi būti. Aš jaučiu, kad tai Tu kalbėjai man. Bet jeigu aš galėjau suklysti, tuomet Tu atleisk man.

⁸⁶⁸ Ir aš meldžiu, Dieve, kad jie visi priimtų tai į savo širdis, ir tegul apmąsto apie tai ir galvoja štai taip: „Taip, yra bažnyčia, yra šie dalykai. Tai, kas pasakya Biblijoje“.

⁸⁶⁹ Galbūt moterys, Viešpatie, Tu žinai, kad aš neturėjau omenyje nieko asmeniško, kalbėdamas joms. Bet, Dieve, aš—aš myliu savo seseris, ir Tu tai žinai, Tėve. Tu žinai, kaip aš apie jas galvoju. Bet atsistoti ir kalbėti joms kažką neteisingo, aš būčiau joms apgaviku. Nenoriu būti savo seserų apgaviku, aš noriu joms pasakyti Tiesą. Ir, Tėve, aš imu Tai tiesiai iš Tavo Žodžio.

⁸⁷⁰ Ir dabar aš nesmerkiu savo brolių, bet, Viešpatie, aš sakau, kad jie klydo, kai daleido tokius dalykus. Ir jeigu moteris žinojo kame skirtumas, ir nuėjo bei padarė tai, tuomet tai jos reikalas, pastorius nekaltas.

871 Abba Tėve, šie dalykai yra Tavo Žodis, ir jie priklauso Tau. Dabar Tu prakalbėk į žmonių širdis. Aš pavedu juos visus Tau. Aš pamatysiu, ką Tu padarei, Tėve; Tu žinai. Kalbėk kiekvienai širdžiai. Mes prašome Kristaus Vardu.

Ir su palenktomis mūsų galvomis:

872 Man įdomu, gal kas nors pakels ranką, sakydamas: „Broli Branhamai, tiesiog prisimink mane, kad aš pilnai galėčiau būti nugalėtojas, ir paskutinę dieną apsivilkti vestuvinį drabužį ir būti su Kristumi“. Ar jūs nepakeltumėte savo rankos, sakydami: „Pasimelskite už mane“?

873 Dabar visi tebūna su palenktomis galvomis, tiesiog palenkite. Telaimina jus Dievas, tai puiku. Ten, telaimina jus Dievas, mano seserys; ir taip pat mano broliai, kurie pakėlėte rankas. Tai nuostabu.

874 Dabar, Tėve, Tu matai jų rankas. (Aš žinau, kartais jūs galvojate: „Na, tik štai tokia trumpa malda?“) Dieve, aš galvoju apie tą motiną, vakar pasakė: „Tik trumpa malda ten, jos namuose tą dieną, kada buvo bimirštantis tas berniukas, liko gyventi trys savaitės, tas piktybinis auglys smegenyse, ir dabar, dalykai pasikeitė“.

875 Aš galvoju apie Ezekiją, palinkusį veidu į sieną ir šaukiantį: „Viešpatie, aš meldžiu Tave, būk man gailestingas. Atsižvelk į mane, nes aš vaikščiojau Tavo akivaizdoje tobula širdimi“. Tai pakeitė - iš mirties į gyvenimą.

876 Vienas Dievo Sūnaus šauksmas: „Lozorai, išei!“ - ir miręs žmogus išėjo.

877 O Dieve, Tu pasakei: „Kalbėk, prašyk, ir bus duota. Kai jūs ką nors sakote, tikėkite, kad tai, ką jūs pasakėte, išsipildys, ir jūs gausite tai, ką jūs sakote“.

878 Dabar, Tėve, aš meldžiu, kad kiekvienas, pakėlęs savo ranką, gautų tai, dėl ko jie pakėlė ranką. Ir tebūna jie palaiminti. Ir, Dieve, aš meldžiu, kad Tu padėtum mūsų seserims, kad jos būtų. . . kad jos susitvarkytų, tas šėtonas per televiziją ir „*Tikros Istorijos*“ žurnalus ir taip toliau, tai taip lengvai apyvartoje, ir necenzūruotos programos, kaip tas purvas ir vulgarumas televizijose ir taip toliau, kuris. . . Galėtų būti įrankiu laimėti milijonus sielų dėl Taveš, bet kaip jos yra necenzūruojamos, ir skelbia visus tuos purvinius dalykus, kuriuos jie. . . O, kaip gaila! Ir žinant, kad šėtono dvasia sukasi aplink mūsų seseris, ir stengiasi padaryti jas madingomis ir štai taip rengtis.

879 Ir mes sužinoje, kad. . . mūsų broliuose taip pat, Viešpatie, kaip jie save pateikia, kad jie gali rūkyti ir gerti, ir taip elgtis, ir toliau laiko save krikščionimis, kadangi jie sako, kad jie „tiki“. Tegul jie sužino, kad „šėtonas irgi tiki“. Ir jis nėra išgelbėtas, „jis tiki ir dreba“.

880 Ir dabar, Tėve, mes meldžiame Tave, kad Tu būtum gailestingas mums visiems ir atleistum mums mūsų nuodėmes, ir, galbūt, kai kurie nepakėlė rankos, o Dieve, būk gailestingas. Tegu, turėdami sekančią galimybę, jie pakels ranką.

881 Mes ruošiamės priimti Vakarienę, Viešpatie. Atleisk mums mūsų kaltes ir mūsų gyvenimo praeitį. Ir te mes gausime Tavo palaiminimą, nes mes prašome to Kristaus Vardu. Amen.

882 Telaimina jus Viešpats. Atsiprašau, kad jus taip užlaikiau. Man tik įdomu, tiesiog prieš Vakarienę, ar yra kas nors, už ką reiktų pasimelsti, norėtų, kad už jį pasimelstų, na, mes mielai tai padarytume kaip tik šiuo metu, jei yra kas nors, už ką reiktų pasimelsti.

883 Gerai, broli, atveskite ją tiesiai čia, tai bus puiku. Ir tik minutėlę, ir tuomet mes—mes užbaigsime. Ir kai mes užbaigsim, tuomet tie, kurie nori pasilikti Vakarienei, gali pasilikti. Bet tiesiog dabar mes ruošiamės pasimelsti už sergančius. Ką sako Biblija?

884 Jeigu brolis negali atsikelti. . . Viskas gerai, tegu jis sėdi ten, mes prieisime prie jo. Viskas gerai, tegu jis sėdi tiesiog ten. O mes nusileisime ir pasimelsime už jį. Viskas gerai. Gerai, pone, tiesiog tegul—tegul jis sėdi tiesiog ten. Jam sunku stovėti čia, na, mes džiaugsimės galėdami priėti prie jo.

885 Taigi, aš noriu kai ką paminėti, mano brangus drauge. Suprantate, aš—aš žinau, kad Viešpats tai įrodė daugybę kartų. Suprantate? Aš nesu jau toks pamokslininkas, aš neturiu išsilavinimo ir taip toliau. Bet aš myliu Viešpatį Jėzų, Dievas žino, kad aš myliu Jį. Bet vienas dalykas, dėl kurio aš buvau pašauktas, tai melstis už ligonius. Ar jūs tikite tuo? Dar prieš man sužinant apie šią dovaną, aš eidavau ten į ligoninę; ir aš prisimenu, kaip tos seselės sakydavo: „Dabar jūs pasveiksite“. Suprantate? Ir tiesiog kažkas tokio, kad Dievas buvo toks maloningas, pagerbdamas mano maldas už žmones.

886 Aš išivaizduoju, šį vakarą, jei būtų pakviesta, tiesiog nuskambėtų garsas visur, per visą pasaulį. Ir sakytų, visi, už kuriuos brolis Branhamas meldėsi, ateikite čia, aš norėčiau, kad jūs duotumėte raštišką atsakymą Jungtinių Valstijų vyriausybei. Ir tai būtų transliacija visame pasaulyje. Aš manau, galbūt, keturi arba penki milijonai žmonių atsakytų į šį kvietimą, jei tik apie tai sužinotų. Suprantate?

887 Ir tie žmonės, ar kai kurie iš jų jau buvo mirę, paguldyti gydytojo, ir—ir paruošti laidotuvėms. Kai kurie iš jų žuvo per nelaimingus atsitikimus; kai kurie mirė natūralia mirtimi. Kai kurie iš jų buvo akli, mikčiojantys, luoši, susukti, kenčiantys, psichiškai. . . ligoninėse, net nežinojo, kad mes buvome ligoninėje melstis už juos. Atveždavo juos, tekdavo priimti. Jie grūmėsi, ir pjaustė save, net nežinojo, kur jis yra. Per penkias

minutes, normalus, mielas, mylintis žmones ir sveiko proto per visas likusias savo dienas. Suprantate?

⁸⁸⁸ Tai... Kas tai yra? Tai ne brolis Branhamas. Tai Jėzus Kristus, Jis siuntė mane melstis už ligonius. Taigi, štai kas tai yra. Tai nebuvo labai sėkminga Džefersonvilyje, nes štai kodėl. Taigi, aš noriu, kad jūs žinotumėte, jog šiame mieste, pas mane yra kai kurie mano patys geriausi ir artimiausi draugai. Nors pats miestas, miesto būklė, man nepatinka. Man nepatinka ši padėtis, ir niekada nepatiko; kai aš buvau mažas berniukas, sėdėjau, skaičiau savo istorijos knygą, aš pasakiau: „Kada nors aš iš čia išvažiuosiu“. Suprantate?

⁸⁸⁹ Man nepatinka Džefersonvilis, tai pelkė, ji čia apačioje. Čia tiesiog tikra pelkė, ir—ir tai labai blogai. Pakilkite čia iš Spikerio Knobs viršūnė ar dar kur nors, ir pažvelkite žemyn į Naująjį Albanį ir Džefersonvilį, jei panorėsite pamatyti. Pažvelkite čia, netgi gydytojai dabar sako, kad: „Šio slėnio žmonės dėl tokių sąlygų suseraga mažakraujyste“.

⁸⁹⁰ Viena moteris čia, ponija Morgan, buvo išgydyta nuo vėžio, atvedė savo šunį čia į kliniką, nes galvojo, kad šuniui niežai. Jūs žinote, kas tai buvo? Šios nuosėdos nuo Kolgeito ir visa kita ant piktžolių, per kurias jis bėgiojo. Tai pati blogiausia vieta.

⁸⁹¹ Vaikinukas tarnavo kariuomenėje, atvyko čia ir gavo... Jis susirgo astma. Nuvyko į Floridą ir jo akys tapo tikrai pajuodusios, ir jis kreipėsi pas gydytoją, ir jis pasakė: „Gydytojai...“

⁸⁹² Gydytojas paklausė: „Taigi, jūs buvote muštinėse, ar ne?“

⁸⁹³ Jis atsakė: „Ne, pone, aš nebuvo“.

⁸⁹⁴ Jeigu jūs norite sužinoti, kas jis, jo vardas Herby. Taip, jei aš galėsiu prisiminti... Tai—tai Jungtinis Valstybinis Bankas, Naujajame Albanyje, jis dirba kasininku. Tiesiog nuvykite ten ir pamatysite, kur sakoma „Herby“, paklauskite jo.

⁸⁹⁵ Ir jis pasakė:... Jis nuėjo, jis pasakė: „Gydytojai, - jis pasakė, - man sinusitas“.

⁸⁹⁶ Ir jis apžiūrėjo jį, pasakė: „Tai tiesa“. Jis tarė: „Aš maniau, kad jūs buvote muštinėse“. Paklausė: „Jaunuoli, kur jūs gyvenate?“

⁸⁹⁷ Jis atsakė: „Jūs galbūt nežinote tos vietos, - pasakė, - aš gyvenu nedideliame miestelyje, priešais Luisvilį, Kentukyje, vadinamu Naujuoju Albany, Indiana“.

⁸⁹⁸ Tarė: „Jūs norite man pasakyti, kad turite šią sinusito problemą dėl šio sūraus vandens Majamyje, kai atvykote?“ Pasakė: „Jeigu jūs galite gyventi Džefersonvilyje, Indianoje, arba Naujajame Albanyje, Indianoje, jūs galėtumėte gyventi bet kurioje pasaulio vietoje, kur jūs išsiųstų Jungtinių Valstijų kariuomenė“. Štai ir viskas. Suprantate?

899 Tai pati nesveikiausia vieta pasaulyje, kiek man žinoma, neskaitant kokios nors maliarijos pelkės. Suprantate? Ir aš— aš— aš turiu čia draugų.

900 Pažvelkite čia, aš galiu tiesiog nueiti ir pakviesti juos štai taip. Pažvelkite į gyd. Sam Adairą, mano bičiulį. Gerai, čia yra Maikas Egan, sėdi ten. O, tai bent, kiek daug aš galėčiau išvardyti! Tiesiog šimtai tikrų gerų bičiulių, mano senų bičiulių, su kuriais aš draugavau. . . Nesvarbu, kiek aš įgijau naujų draugų, niekas nepakeis seno bičiulio vietos. Jūs tai žinote.

901 Štai ten, gale, sėdi mano pagyvenusi mama, ne taip daug dienų liko žemėje, dabar jai jau šešiasdešimt. Štai mano žmonos mama, septyniasdešimties, prasidėjo septyniasdešimt vieneri; sėdi kažkur galia čia, aš manau, ši vakarą. Ir ten, paliksiu ją. Mano tėtis palaidotas čia; žmona palaidota čia, ant Walnut Ridge; mano kūdikis guli ten. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

902 Man—man—man nepatinka. . . Aš— aš— aš— aš nenoriu čia pasilikti, ir manau, kad netrukus, greitai man reikės išvykti. Suprantate, kadangi tai ateina man, aš kalbu tai, stovėdamas už sakyklos ir su savo Biblija, nuolatos.

903 Kada aš pasakiau savo žmonai, kai jie davė mums pinigų pastoriaus namuko statybai, kurios aš perdaviau šiai bažnyčiai. . . Šiai bažnyčiai priklauso tas pastoriaus namukas; nueikite ten, sužinokite ar taip nėra. Suprantate, aš nepaimčiau jo sau.

904 Taigi, kai aš ruošiausi statyti ten, Meda pasakė: „Aš noriu pasilikti čia, dėl savo mamos“.

905 Aš pasakiau: „Brangioji, tai visiškai aišku, kad mes dėl šito gailėsime. Supranti, tai nesuveiks. Dievas pasakė: „Atskirkite, - aš turiu tai padaryti“.

906 Ir pasakė: „Na, mano mama!“

907 Aš tariau: „Mano mama irgi. „Bet kas nepaliks savo artimųjų ir neseks paskui Manęs, nevertas vadintis Mano‘. Ir tai yra tiesa“.

908 Kada nors, greitai, aš jaučiu, kad man teks persikraustyti, tai yra išvykti. Bet štai tokiu būdu, susirinkimai čia nevyks taip, kaip reikia. Tai nesuveiks taip, kaip tai veikia kur nors kitur, ir bet kuris žmogus, kada nors pabuvęs susirinkime, žino, kad tai tiesa, nes tai tiesiai čia, mano gimtajame mieste. Štai taip.

909 Jėzus pasakė tą patį, kai Jis atėjo.

910 Jie pasakė: „Kas yra šis vaikinai? Argi tai ne dailidės sūnus čia? Kokią mokyklą jis lankė? Kur jis šito išmoko? Taigi, leiskite man pažiūrėti, kaip. . . Tu sakei, kad tu darei čia stebuklus, leisk man pažiūrėti, kaip tu padarysi tą patį ir čia. Ką tu padarei Kafernaume, leisk man pažiūrėti, kaip tu padarysi tai čia“.

911 Jėzus pasakė. . . „Jis stebėjosi jų netikėjimu“. Jis pasisuko ir tarė: „Iš tiesų, iš tiesų, Aš sakau jums, pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje ir savo namuose“. Ar ne taip?

912 Ir mes žinome, . . . pažvelkite į . . . Paimkite Finį, paimkite Sankey, Mudį; paimkite Džoną Veslį, nieko negalėjo padaryti, suprantate, kol neišvyko iš savo šalies. Pažvelkite į—pažvelkite į—į—į Mudį. Kai Mudis, Bostono batsiuovys, iš viso negalėjo pajudėti, jis atvyko į Čikagą dar prieš jam tampant įžymiu. Suprantate? Jis turėjo pasitraukti nuo savų. Jums visada tenka tai daryti.

913 Bet dabar, čia, Dievas atsakys į malda, jei pamiršite, kad tai Viljamas Branhamas (Suprantate?), jeigu jūs pamiršite, kad Viljamas Branhamas daro čia kažką, bet jis tik tam, kad stovėtų ir melstųsi už jus. Tai Jėzus Kristus, kuris jau padarė tai, ko jūs prašėte padaryti, jeigu jūs tik patikėsite tuo. Suprantate? Tai neturi nieko bendro . . . Aš neturiu nieko bendro su tuo, tik liudyti. Bet atrodo, kad po to kai mes čia kartu augome, ir jūs žinote kiekvieną mano silpnybę ir kiekvieną mano ydą, kurią aš turiu . . . Ir jūs žinote, ką Dievas padarė, būtent šiame mieste.

914 Šis miestas, teismo diena, turės atsakyti, sumokant didelę kainą, nes čia įvyko šimtai ir šimtai nepaprastų išgydymų, tiesiai čia (Teisingai.), būtent čia. Ženkilai ir stebuklai, ir Angelo pasirodymas ten, ir laikraščiai skelbė apie tai, ir visa kita, ir vis tiek žmonės ne . . . Kodėl taip yra?

915 Taigi, vieną dieną, aš išvyksiu iš čia. Aš klausiu savęs: „Kokia bus mano pabaiga? Ar viskas baigta? Gal jau greitai? Man keturiasdešimt aštuoni. Ar tai jau beveik pabaiga?“ Man tai įdomu. Jei taip . . .

916 Pažiūrėkite kodėl pasaulis nesuprato tos nuotraukos ten? Kodėl jie to iš karto nepastebėjo? Kodėl jie nesupranta šių kitų dalykų? Kodėl jie nesupranta šitų pranašysčių ir viso kito? Žinote, dabar jie negali šito suprasti, bet vieną dieną aš paliksiu šį pasaulį, ir kai aš išėisiu, tuomet jie atpažins Tai. Kai kurie iš jūsų, jauni žmonės, suprasite tai, po to kai manęs nebebus. Suprantate? Bet Dievas neleidžia, kad tai būtų padaryta dabar. Matote ką . . . jūs suprantate, ką aš turiu omenyje. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

917 . . . Tik mažos mergaitės apyrankė. Bet kas gali ją turėti. Ir aš manau, brolis Sothmanas pasakė, kad jis paliko čia Bibliją, kai paskutinį kartą čia lankėsi. Ar kas nors rado Bibliją, atsitiktinai kur nors čia Bibliją? Jeigu jūs rasite, ji priklauso broliui Fred Sothman iš Kanados. Dabar pasimelskime.

918 Viešpatie, būk gailestingas, kai muzika švelniai groja, ir brolis Nevilas pateps aliejumi, aš einu dėti rankų ant ligonių Jėzaus Vardu. Suteik tai, Viešpatie, jų išgydymą. Amen.

919 Visi melskitės, dabar, visi. Gerai.

Viešpatie, mažylis, kaip ir jo senelis stovi čia už jį. Jis alergiškas pienui, visam pienui. Bet Tu turi visą Valdžią, ir mažylis negali turėti tikėjimo dėl savęs. Ir tuomet, Viešpatie, aš turiu tikėjimą už jį, kartu su tėvais ir seneliais, ir mes sakome:

Jėzaus Vardu, kad tas kūdikis galėtų gerti pieną ir gyventi Dievo šlovei. Amen. Taip ir bus.

O, Dieve, ji meldžiasi už savo tėvą. Aš meldžiuosi su ja, kad Tu išgydytum jos tėvą ir suteiktum jam tai, ko jam reikia, Kristaus Vardu. Amen.

⁹²⁰ Taigi, tai paprasta, ar ne? Žmonės meldžiasi, bet tai, ką žmonės... Jie ieško didelių dalykų ir jie padaro tai taip sudėtinga. Dievas daro tai paprastai. Jūs padarote tai taip sudėtinga ir praleidžiate tai. Suprantate? Tiesiog padarykite... Tebūnie tai paprasta, kaip Dievas pasakė: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki; jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“, kaip Dievas pasakė.

⁹²¹ Mes dedame rankas ant šios moters, Viešpatie, šios mūsų sesers, kuri stovi čia, ir te ji bus išgydyta, kaip mes to prašome, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

⁹²² Tėve, kai mes dedame rankas ant mūsų sesers, Jėzaus Kristaus Vardu, paminint Bibliją ir Viešpaties mokymą, te ji bus išgydyta.

Tėve, Kristaus Vardu, mes prašome mūsų sesers išgydymo, ir aš meldžiu, kad Tu ją padarytum sveiką, kadangi mes paklūstame Tavo Žodžiui, be jokių abejonių, tai kokia ji galėtų būti...?... Amen.

⁹²³ Tėve, mes dedame rankas ant mūsų sesers ir prašome, Viešpaties Jėzaus Vardu, kad Tu ją išgydytum ir padarytum ją sveiką. Amen.

Viešpaties Jėzaus Vardu, mes dedame rankas ant mūsų brolio ir prašome, kad Tu padarytum jį sveiką Dievo šlovei.

Tėve, Viešpaties Jėzaus Vardu, mes patepame seserį, ir dedame ant jos rankas, ir prašome jos išgydymo, Jėzaus Vardu.

Tėve Dieve, mes dedame rankas ant savo brolio, mes prašome to, Jėzaus Kristaus Vardan, kai mes patepame jį, kad Tu padarytum jį sveiką.

Tėve, čia jo mylima žmona...?... patepame ją ir dedame ant jos rankas, prašydami to, Jėzaus Kristaus Vardu.

⁹²⁴ Viešpatie Dieve, mes patepame mažąją Editą, dedame ant jos rankas, ir prašome Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, kad Tu išpildytum jos prašymą.

Tėve, jos motina, mes taip pat patepame ir dedame ant jos rankas, ir prašome jos išgydymo, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, te ji būtų sveika.

⁹²⁵ Tėve, mes patepame šią brangią mažytę šios šeimos brangenybę, mažą širdelę, Viešpaties Jėzaus Vardu, vieną dieną atiduotą Jam, ir aš meldžiu, kad Tu išgydytum ją...?...

⁹²⁶ O Dieve, Tu žinai mūsų sesers prašymą ir mes dėkojame Tau už jos taurų tikėjimą. Dabar, te šie dalykai, kurių ji prašė,

kad...?..ji grojo, kai buvo maža, ir, Dieve, tegul priešas paleidžia moterį, ir te ji sugrįžta namo sveika, Viešpatie. Mes taip pat meldžiamės už šį vyrą, dėl kurio ji prašė, Tu pažadėjai: „Jei ko nors prašysite Mano Vardu, Aš tai padarysiu“. Aš meldžiu, kad Tu išpildytum šį prašymą, Jėzaus Vardu. Amen. Telaimina jus Dievas.

⁹²⁷ Viešpatie, kadangi šis nervas yra bimirštantis mano brolio kaktoje, mes prašome, kad prasiskverbtų gyvybė, kai mes dedame ant jo rankas ir prašome to, Jėzaus Vardu, kad tas nervas atsistatytų.

Tėve Dieve, mes dedame rankas ant savo sesers, po to kai patepėme ją aliejumi, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, mes prašome jos išgydymo. Amen.

⁹²⁸ Dangiškasis Tėve, kaip mūsų sesuo pasižymėjo daugybe puikių laimėjimų, kuriuos Tu suteikei, ir ji stovi už vieną iš Tavo tarnų, tarnautoją, labai nervingas; mūsų širdys užjaučia ji, nes mes žinome, ką jis išgyvena. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu pateptum mūsų seserį, kuri čia stovi už jį, ir pateptum jį dėl jo išgydymo. Aš meldžiu, Kristaus Vardu. Amen...?.. Viešpats žino...?..

⁹²⁹ Gerai. Aš toks laimingas. Tai tikrai Viešpaties patepimas. Viešpatie Dieve, po to, kai ši moteris buvo išlaisvinta iš demono, su kuriuo ji kovojo daugelį metų, vieną dieną Tu ją atvedei prie namo ten, ir tuomet Dvasia nužengė, „TAIP SAKO VIEŠPATS“, po to, kai ji verkė, ji klūpojo prie altoriaus, ji padarė viską, ką žinojo, kaip daryti, bet prireikė TAIP SAKO VIEŠPATS. Dabar ji ateina dėl savo sesers kūdikio, kuris vemia; negali vaikščioti, jam jau daugiau nei metukai. Aš meldžiu, Viešpatie, kad Tu suteiktum jai Dievo palaiminimus Jėzaus Kristaus Vardu. Taip džiaugiuosi dėl to, sese, taip pat atrodo kitaip. Ir jums dar toli iki mirties, ar ne?

Tėve Dieve, mes meldžiame, kad Tu palaimintum mūsų seserį, kai mes patepame ją ir dedame ant jos rankas, ir prašome, kad tai, ką Tu pasakei: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Jie dės rankas ant ligonių, ir šie pasveiks“. Mes išpažįstame, kad esame tikintieji, Viešpatie, todėl mes meldžiame, kad Tu ką nors padarytum, Jėzaus Vardu...?..

⁹³⁰ Tėve Dieve, žinodami šios moteriškos širdį, kadangi jį išliejo ją, mes meldžiame, kad Tu būtum jai gailėstingas ir išpildytum prašymą, kurio ji prašė. O Tėve Dieve, dėl jos šeimos, dėl jos vaikų, ypač dėl jos berniuko, Dieve, aš meldžiu dabar, kad Tu suteiktum šiuos dalykus,...?.. visa savo širdimi, aš prašau to, Jėzaus Vardu. Amen.

Tėve Dieve, kadangi mes patepame šią moterį aliejumi ir meldžiamės už ją Viešpaties Jėzaus Vardu, kad Tu išgydytum ją ir padarytum ją sveiką Dievo šlovei.

⁹³¹ Ar atsitiktinai, jūsų vardas ne Vest, ar ne?

Tėve, mes meldžiamės už šią moteriškę. Ji prašo už savo tėtį. Dabar, aš meldžiu, kad Tu suteiktum jos tėčiui, prakalbėtum į jo širdį, Viešpatie. Ji nori, kad jis būtų išgelbėtas. Ji nenori, kad jis būtų pasaulyje, kaip jis yra dabar, tai jo paties vaikas, jo atžala. Aš meldžiu, Tėve, kad Tu būtum jam gailestingas, Kristaus Vardu.

⁹³² Būk palaiminta, mano dukra, te Dievas duoda tau tai, ko tu prašei.

Brangus Dieve, mes meldžiame gailestingumo jai, ir mes prašome, kad Tu būtum gailestingas, kai mes patepame ją...?...

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI HEBRAJAMS III DALIS LIT57-1006
(Questions and Answers on Hebrews Part III)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio vakarą, 1957 m. spalio 6 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org